

GONIEC KRAKOWSKI

CENY OGŁOSZEŃ: Po tekście 1 mm w 1 szpalcie (szer. szp. 22 mm) 36 gr. W tekście 1 mm w 4 szpalcie (szer. szp. 69 mm) 3.— Zł. Drobne za słowo 24 gr. Pierwsze słowo tłusty druk (najwyżej 3 słowa) 40 gr.

Rok II.

Nr. 234.

Kraków, wtorek 8 października 1940 r.

Nadesłane, a nie zamówione przez Redakcję reko-
pisy będą zwracane autorom jedynie wówczas, gdy
dołączone zostaną znaczki pocztowe na opłacenie prze-
syłki zwrotnej. Prenumerata miesięczna 4.50 Zł.
z odnośnikiem do domu 5 Zł. — Konto czekowe:
Warszawa 658.

Wielki program Generalnego Gubernatora odbudowy kraju.

Doniosłe oświadczenia dra Franka w Warszawie. — Imponująca defilada wojsk niemieckich.

(pwp) Warszawa, 7 października. Generalny Gubernator dr Frank w ramach uroczystości ludności niemieckiej w Warszawie dokonał w sobotę wieczór otwarcia akcji zimowej pomocy wojennej narodu niemieckiego, przyczem wygłosił doniosłe przemówienie.

W mowie swej Generalny Gubernator wspominał o rocznicy defilady wojsk niemieckich w Warszawie, odebranej przez Adolfa Hitlera i m. in. podkreślił, że władze niemieckie w Generalnym Gubernatorstwie uczyniły wszystko, co było w ich mocy, ażeby z chaosu, zamieszania, zniszczenia, zaniedbania, głodu i nędzy stworzyć znowu krainę, w której dziś panuje spokój, porządek i ład.

„Zostaliśmy — mówił Generalny Gubernator — przystąpi do tego kraju przez Adolfa Hitlera, ażeby przynieść Narodowi Polekiemu pokój“. Rezultaty, osiągnięte przez władze niemieckie na tym obszarze w ciągu minionego roku — powiedział Generalny Gubernator — są zachętą do jeszcze większego wytworzenia energii w kierunku wypełnienia dalszych zadań na tym terenie, poczem oświadczył dosłownie, co następuje:

„Kad będzie dalej panował na tym obszarze, spokój możemy zagwarantować, pracę dajemy każdemu, kto jest do niej zdolny, a spokój wewnętrzny zabezpieczamy ludności zamieszkującej ten obszar“.

„Jakkolwiek Niemcy — wywodził dalej Generalny Gubernator — mieliby może prawo do rewanzu za krzywdy, wyrządzone im przez rządy polskie, to jednak z prawa tego nie skorzystają.“

Polacy mają, gdyż taka jest wola Hitlera, żyć zgodnie z właściwościami swego charakteru narodowego, a równocześnie będą mieli sposobność do wykazania w całej pełni swych wartości w nowym porządku europejskim.

Naczelne hasło tego porządku brzmi:
„Praca“.

Generalny Gubernator wyraził następnie uznanie dla przeważającej większości ludności Generalnego Gubernatorstwa, która wypełnia lojalnie swoje obowiązki i podkreślił, że przeważna część ludności nie uchylila się od konieczności pracy.

Przechodząc do trudności, z jakimi jeszcze obecnie ma się do czynienia w Generalnym Gubernatorstwie, Generalny Gubernator oświadczył, że jest zrozumiałym, iż nie można było w całości zlikwidować tych trudności w okresie wojennym w przeciągu jednego, krótkiego roku. Wina za ten stan rzeczy nie ponoszą jednak władze niemieckie, ale ci, którzy wogóle ponoszą winę wojny, mianowicie podległe wojsko w Londynie oraz ci podległe warszawscy, którzy w tej chwili znajdują się za siedmioma górami.

Generalny Gubernator omówił następnie szeroko zakrojone plany,

zapoczątkowane już częściowo, a częściowo mające być podjęte w najbliższym czasie, a które mają zapewnić pracę ludności na długi okres czasu.

Również przystąpiono do zrealizowania

programu podniesienia produkcji rolniczej,

celem zabezpieczenia podstaw żywienia kraju. Wielki program budowlany, dotyczący przede wszystkim budowy dróg, linii kolejowych, sieci pocztowej itp. jest już realizowany od szeregu miesięcy. W poszczególnych miastach przeprowadzane będą programy budowy domów mieszkalnych, przyczem powstaną całe nowe dzielnice.

Odnosnie do stosunku do Rosji Sowieckiej Generalny Gubernator złożył znamienne oświadczenie, którego zasadniczy sens streszcza się w tem, iż skutki pokoju, odczuwanego w coraz wydatniejszej mie-

rze tu na ziemiach Generalnego Gubernatorstwa, są

rezultatem paktu między Niemcami
a Rosją Sowiecką.

oraz że ten pakt stanowi może jeden z najpotężniejszych czynów Adolfa Hitlera.

Ważną dla Warszawy okolicznością jest to, że na zasadzie dobrych stosunków z Rosją Sowiecką zostanie w najbliższym czasie uruchomiona bezpośrednia linja kolejowa ku wschodowi, zaś okolicznością korzystną i szczególnie doniosłą dla Generalnego Gubernatorstwa jest fakt, że wymiana gospodarza z Rosją Sowiecką stale się

rozwicka i będzie pianowo rozwijkana w przyszłości.

* * *

W niedziele przedpołudniem odbyła się w Alejach Ujazdowskich imponująca parada wojskowa przed Generalnym Gubernatorem i generałem feldmarszałkiem Listem, w której brały udział oddziały wszystkich rodzajów broni. Defilada ta odbyła się z okazji rocznicy parady wojsk niemieckich przed swym najwyższym wodzem po zajęciu Warszawy. Defilada ta stanowiła również dla ludności Wrszwy imponujący dowód siły i dyscypliny wojsk niemieckich, które po zwycięskim zakończeniu wojny na Zachodzie, stanęły garnizonami w Generalnym Gubernatorstwie.

Po defiladzie generał-feldmarszałek List zwrócił się do Generalnego Gubernatora z prośbą, aby celem upamiętnienia defilady przed Adolfem Hitlerem przemianować dotychczasową Aleję Ujazdowską na Aleję Zwycięstwa. Po krótkim przemówieniu Gen. Gub. dra Franka odbył się akt przemianowania alei.

Spotkanie na Brennerze posiada historyczne znaczenie dla Europy i świata.

Dzienniki nadal pod wrażeniem rozmowy Hitlera z Mussolinim.

(S) Rzym, 7 października. Spotkanie Adolfa Hitlera z Benito Mussolinim na Brennerze jest nadal punktem zainteresowania sobotnich dzienników rzymskich, które określają je jako nowy etap na drodze do zwycięstwa. Jednogłośnie mówi się o tem, że podjęte w czasie tego spotkania decyzje będą miały znaczenie o dziejowej doniosłości dla Europy i dla świata.

Świat jest przekonany o tem — podkreśla „Giornale d'Italia“ w swem wydaniu południowym — że rozmowy jakie między sobą odbyli wodzowie państw osi będą miały wielki wpływ na dziejowe wydarzenia w Europie i dlatego nie jest wykluczone, iż to ostatnie spotkanie na Brennerze było najbardziej doniosłe. Wystarczy bowiem zwrócić uwagę na chwilę, w której tworzyły się rozmowy, mianowicie w decydujących momentach walki przeciw wspólnemu wrogowi i na krótko po wielkim wydarzeniu politycznym, jakie było podpisanie Paktu Trzech Mocarstw.

(SS) Madryt, 7 października. Dzienniki wieworne w Madrycie pozostają całkowicie pod wrażeniem rozmów, jakie prewa-

dził Adolf Hitler z Mussolinim.

W sprawozdaniach zaopatrzonej wielkimi tytułami podnoszą pisma fakt, że oczekiwania światu zwrócone były na ten punkt w Europie.

(S) Helsinki, 7 października. Uwagi na temat spotkania na Brennerze wysuwają się na czoło wiadomości w dziennikach fińskich.

„Uusi Suomi“ i „Hufvudstadsbladet“ podnoszą, iż Anglja musi być w sposób bezkompromisowy pokonana. Mocarstwa osi czynią wszelkie polityczne starania, aby zniszczyć przeciwnika.

Każde spotkanie Hitlera z Mussolinim miało zawsze wielki wpływ na przyszłość losy Europy — pisze „Uusi Suomi“.

bu wielkich Wodzów Niemiec i Włoch — pisze współpracownik dyplomatyczny agencji Stefani — przypadło na okres specjalnie interesujący: po szczęśliwym doświadczeniu do skutku paktu trzech mocarstw, w chwili gdy Anglja znalazła się w stanie głębokiego przejęcia, nie będącego bynajmniej tylko kryzysem rządowym.

Polityka angielska poniosła w ostatnim czasie szereg niepowodzeń i porażek, co musiało wyrzucić swój skutek. Japonja zdecydowała się stanąć po stronie mocarstw osi, Rosja sowiecka potwierdziła swą politykę neutralności, a Ameryka — pod naciskiem sytuacji na Pacyfiku — nie ma już wolnej ręki odnośnie do swych tendencji interwencyjnych w Europie na korzyść Anglii.

Równocześnie z tem pogorszeniem się izolowanej sytuacji Anglii na terenie międzynarodowym, potężne niemieckie eskadry powietrzne prowadzą systematycznie swoje dzieło zniszczenia zakładów zbrojeniowych, portów i wszelkich ważnych dla egzystencji Anglii centrów, w pierwszym rzędzie Londynu. Dodać należy, że Egipt opiera się wystąpić przeciw Włochom, do czego zmusza go Londyn, a równocześnie w Indjach ujawnia się zupełnie wyraźnie niezadowolenie z rządów angielskich.

Ostatnie spotkanie Mussoliniego i Hitlera na pograniczu obu państw stanowi symbol ścisłej solidarności włosko-niemieckiej w dziedzinie politycznej i wojskowej prowadzenia wojny. Oba mocarstwa osi będą też w dalszym ciągu maszerowały ramię przy ramieniu aż do zwycięstwa i dalej po zwycięstwie zgodnie z układami i planami, uzgodnionymi między obu wielkimi Wodzami.

Wicekról włoskiej Afryki wschodniej wizytował niem. oddziały ochotnicze.

(S) Rzym, 7 października. Wicekról włoskiej Afryki wschodniej książę Aosta, który równocześnie jest głównodowodzącym wojskami w Afryce wschodniej, dokonał w ostatnich dniach wizytacji frontu i przy tej okazji odwiedził oddziały ochotnicze niemieckie w Massaua i w okolicy Asmaru. — Wyraził on swe zadowolenie z powodu doskonałej postawy ochotników niemieckich.

Prasa północno-włoska pod wrażeniem spotkania na Brennerze.

(S) Medjolan, 7 października. Prasa północno-włoska stoi również pod wrażeniem spotkania Adolfa Hitlera z Mussolinim, poświęcając temu zdarzeniu wiele miejsca i określając je jako nowy konkretny dowód niewzruszalnej solidarności obydwu mocarstw osi w dążeniu do ostatecznego zwycięstwa.

„Popolo d'Italia“ w artykule wstępnym wskazuje na okoliczności, że Niemcy i Włochy owiane lojalną przyjaźnią, kroczą będą naprzód ramię przy ramieniu według wskazówek, jakie nakreślili i ustalili Adolf Hitler i Benito Mussolini. W przeciwieństwie do programu zakreślonego przez mocarstwa osi, Anglja pozostaje daleko w tyle ze swymi ideami, ze swą reakcją i inicjatywą. Do tego dołączają się masowe niepowodzenia brytyjskie, niepowodzenia, które następowały po sobie w sposób seryjny.

W przeciwieństwie do zaniku Imperjum Brytyjskiego mogą mocarstwa osi spojrzeć w przyszłość z całkowitą ufnością. We wszystkich bowiem dziedzinach spoczywa inicjatywa w ich rękach. Należy oczekiwać ostatecznego zwycięstwa, poczem na ruinach starego porządku światowego zapanuje nowy porządek rzeczy.

„Corriere de la Sera“ pisze: Oczy wszystkich zwrócone były znowu ku Brennerowi. Dwaj najwięksi wodzowie w osobach Adolfa Hitlera i Benito Mussoliniego nie przerwali swej pełnej odpowiedzialności pracy, by w niecierpiących zwłoki kwestiach w bezpośrednim spotkaniu wspólnie omówić zagadnienia wojny i pokoju.

Powzięte ostatnio na Brennerze decyzje posiadają historyczne znaczenie. Nie można wprawdzie zdradzić ich treści, nie mniej jednak będzie można ocenić wymowę faktów. Ostatnie spotkanie w wysokim stopniu umacnia bezwzględna i niewzruszalna zgoda poglądów między obydwoma wodzami i rządami osi jak i ich dążenia idące po linii całkowitej jedności nie tylko w czasach pokojowych, ale w decydujących chwilach wspólnych zmagania z buforowym władztwem brytyjskim i reakcyjną plutokracją. Ostatnie spotkanie na Brennerze posiada nie mniejszą wagę niż poprzednie.

Stefani o znaczeniu spotkania na Brennerze.

(=) Rzym, 7 października. „Spotkanie o-

Celne zbombardowanie rezerwoarów gazu i ropy.

Objekty wojskowe pod gradem bomb. — Nieustające bombardowanie w dzień i w nocy. — Skuteczne ataki na transporty konwojowane. — Zestrzelono 30 samolotów nieprzyjacielskich.

Berlin, 7 października. Naczelna komenda armii niemieckiej komunikuje:

Mimo szczególnie niekorzystnej pogody, silne formacje generalnego feldmarszałka Sperrlega zaatakowały skutecznie w ciągu dnia obiekty w Londynie i okolicy. Liczne pożary na północnym skraju Londynu, w City i na północnym wybrzeżu Tamizy — wskazywały na skuteczność niemieckich bomb.

Celne trafienia stwierdzono w urządzeniach kolejowych pod College-Park. Dalsze ataki były kierowane na urządzenia portowe, zakłady zaopatrzenia i uzbrojenia, wielkie ektady nafty, jak również na obiekty kolejowe i lotniska w Anglii południowej, wschodniej i środkowej. Trafienia w hangary i keszary, silne detonacje, pożary i słupy dymu były następstwami zrzućenia bomb.

Na lotnisku Pernohe nad kanałem św. Jerzego, udało się, poza zniszczeniem etarych urządzeń, zniszczyć również większą ilość samolotów na ziemi przez bomby i ogień karabinów maszynowych.

Artylerja marynarki wzięła pod ogień brytyjski konwój, który usiłował przepłynąć przez kanał i musiała go do odwrotu w kierunku Dover.

W dniu 4 i w nocy na 5 października nie było żadnych nalotów na niemiecki teren Rzeszy.

Nieprzyjacieli stracił, poza samolotami, zniszczeniemi na ziemi, pięć samolotów, które zostały zestrzelone w walkach powietrznych. Pięć samolotów niemieckich zaginęło. (p)

* * *

(=) Berlin, 7 października. Naczelna komenda armii niemieckiej komunikuje:

Silne eskadry lotnicze obrzuciły w ciągu dnia i nocy skutecznie bombami obiekty portowe i magazyny zaopatrzenia, fabryki broni oraz wszelkiego rodzaju cele o znaczeniu wojskowym w stolicy Anglii.

Licznymi celami bombami obrzucono rezerwoary gazowe w Tilbury. Dalsze ataki były skierowane na porty, lotniska, obiekty kolejowe, obozowiska wojskowe i fabryki broni w południowej części wyspy oraz na wybrzeżu zachodnim. Liczne pożary świadczyły zaleka o skuteczności tych ataków, szczególnie nocnych.

Koło wybrzeża wschodniego przy pomocy bomb ciężkiego kalibru zaatakowano i rozproszono trzy transporty konwojowane. Trafiono dwa wielkie okręty handlowe. Jeden przechylał się na bok i pozostał bez ruchu, na drugim wybuchł pożar. Zakładanie min przed portami angielskimi trwa w dalszym ciągu.

W różnych miejscach doszło do walk powietrznych, które miały korzystny przebieg dla niemieckich myśliwców. Usiłowania nieprzyjaciela dokonania nalotu nad Niemcy północne w nocy na 6.10 zostały unicestwione zaraz na samym pograniczu, a samoloty nieprzyjacielskie zmuszone do odwrotu. Wskutek zrzućenia bomb na trzy miejscowości niemieckie i jedno miasto holenderskie, padła ofiara pewna liczba osób cywilnych.

W toku walk powietrznych nad Anglią nieprzyjacieli stracił 30 samolotów, natomiast 7 samolotów niemieckich nie powróciło z lotów przeciw nieprzyjacielowi.

Kapitan Wick zestrzelił w tymże dniu 5 myśliwców nieprzyjacielskich w walkach powietrznych, uzyskując tem samem swoje 41 zwycięstwo.

* * *

(=) Berlin, 7 października. W końcu tygodnia, w czasie którego lotnictwo niemieckie zadało tak ciężkie ciosy Anglii, brytyjskie myśliwce przeżyły nową klęskę, z rządu tych, które już niejednokrotnie poniosły na skutek energii i bojowości myśliwców niemieckich.

W ciągu soboty wieczorem w czasie walk powietrznych nad Londynem i hrabstwami południowymi zestrzelono ogółem 30 brytyjskich maszyn myśliwskich. Były to przeważnie maszyny typu Hurricane i Spitfire. Przy tej sposobności kapitan Wick uzyskał swoje 37, 38 i 39 zwycięstwo powietrzne.

Samoloty niemieckie, z wyjątkiem 7 maszyn myśliwskich, które padły w walce z nieprzyjacielem, powróciły ze swymi zwycięskimi załogami do swych baz.

Podobnie jak lotnicy myśliwscy, także i niemieccy lotnicy bojowi wykazali w sobotę swą przewagę, dokonując szeregu ataków na południowo-wschodnie i wschodnie okolice Anglii. W Londynie zbombardowano w łuku Tamizy doki i magazyny materiałów, oraz fabryki zbrojeniowe w dzielnicy południowej, przy czem obserwacje stwierdziły zniszczenia i nowe wielkie pożary.

Niemieckie ataki bombowe na południowo-zachodnie i zachodnie części Londynu skierowane były przeciwko obiektom wojskowym, oraz komunikacyjnym i magazynom zaopatrzenia. Zaobserwowano przytem celne trafienia w jedno obozowisko wojsk, centra kolejowe i magazyny materiałów pędnych.

Te świetne wyniki akcji lotnictwa niemieckiego są tem cenniejsze ile że wszystkie twierdzenia angielskie o rzekomem odciążeniu z powodu postępującej jesieni zostały przez lotnictwo niemieckie przekreślone.

(=) Berlin, 7 października. Bezpośrednio po ostatnich atakach nocnych, już we wczesnych godzinach przedpołudniowych w dniu 6 października rozpoczęły się nowe ataki odwetowe lotnictwa niemieckiego na Londyn.

Angielskie czołgi zmuszone do odwrotu pod Sidi Barani.

Rzym, 7 października. Włoski komunikat wojskowy z soboty brzmi następująco: Główna kwatery armji włoskiej komunikuje:

Podczas ofensywnego lotu wywiadowczego nad wyspą Malta, doszło do walki powietrznej pomiędzy włoskimi i nieprzyjacielskimi samolotami myśliwskimi. Jeden samolot nieprzyjacielski typu „Gloster“ został zestrzelony, zestrzelenie drugiego typu „Hurricane“ jest prawdopodobne. Jeden z włoskich samolotów nie powrócił.

W Afryce północnej włoskie zmotoryzowane kolumny zmusiły do ucieczki mniejsze oddziały nieprzyjacielskich samochodów pancernych i czołgów pod Sidi Barani.

Nieprzyjacielskie lotnictwo zbombardowało Bardia i Tobruk, przy czem wyrządzono nieznaczne szkody, ale ofiar nie było.

Zatopienie dwóch nieprzyjacielskich łodzi podwodnych.

Zbombardowanie pozycji koło Marsa Matruk i obiektów wojskowych na wyspie Perim.

(=) Rzym, 7 października. Włoski komunikat wojenny z niedzieli brzmi następująco:

Zatopiono dwie nieprzyjacielskie łodzie podwodne: jedną zatopiła jedna z włoskich łodzi podwodnych, drugą jeden z włoskich ścigaczy.

W Afryce północnej silna eskadra lotnicza obrzuciła gwałtownie bombami nieprzyjacielskie pozycje w Marsa Matruk i

W parę zaledwie godzin po ostatnim nocnym alarmie lotniczym silne eskadry lotnicze niemieckie w niedzielę w godzinach rannych zaatakowały skutecznie liczne obiekty wojskowe stolicy Anglii. Przy tej sposobności załoga jednego z samolotów bojowych obrzuciła licznymi bombami pewną fabrykę broni w sąsiedztwie Londynu. Wskutek celnego trafienia bomba zdemolowała halę montażową i spowodowała eksplozję obiektu kotłowego.

Dalszy nalot na port w Bengasi pociągnął za sobą zabicie trzech osób wśród ludności cywilnej i wojskowych oraz zranienie 28 osób. Jedna barka została zatopiona.

Dwa nieprzyjacielskie samoloty zostały zestrzelone, przy czem jeden z nich stracił artylerja przeciwlotnicza marynarki. W Afryce wschodniej włoskie patrole, które starły się z nieprzyjacielem pod Diff (na południowo-wschód od Wajir), zmusiły go do odwrotu. Nieprzyjacielskie naloty w pobliżu Metemma spowodowały zabicie jednej osoby i zranienie czterech. Dalsze naloty na Naafa, Ghinda i Asmare spowodowały nieznaczne szkody, ale żadnych ofiar.

Pod Metemma jeden samolot nieprzyjacielski został zestrzelony. Jeden z włoskich samolotów myśliwskich został zestrzelony. Pilot uratował się przy pomocy spadochronu. (p)

W czasie lotu powrotnego prawdopodobnie zestrzelono jeden nieprzyjacielski samolot. Wszystkie samoloty włoskie powróciły do swoich portów startowych.

Na morzu Czerwonym eskadry włoskich samolotów zbombardowały obiekty wojskowe na wyspie Perim. Samoloty nieprzyjacielskie zaatakowały bombami Aisicia i Assab. Wyrządzono nieznaczne szkody materialne, żadnych ofiar nie było.

„Pakt Trzech Mocarstw nie jest zagrożeniem Rosji sowieckiej“

Oświadczenie sowieckiego attache wojskowego w Tokio.

(§) Tokio 7 października. Attache wojskowy przy ambasadzie sowieckiej w Tokio pułkownik Guzenko, udający się do Moskwy, oświadczył w wywiadzie, udzielonym przedstawicielowi dziennika „Hoczi Szimbun“, że Pakt Trzech Mocarstw nie

zawiera nawet najmniejszej groźby pod adresem Związku sowieckiego.

To porozumienie niezawodnie przyniesie pozytywne wyniki w stosunkach japońsko-sowieckich.

Systematyczny terror angielski wobec żeglugi japońskiej.

Okręt japońskim odebrano możność komunikowania się z krajem.

(§) Tokio, 7 października. Nowojorskie biuro japońskiego towarzystwa żeglugi kabluje do swej centrali w Tokio, że nie może nawiązać żadnej komunikacji z parowcem „Hakone Maru“ od chwili nie potwierdzonego jeszcze przybycia tegoż do wysp Bermuda w dniu 30 września.

Okręt miał jechać do Liverpoolu, co jednak okazało się niewykonalne wobec ataków lotnictwa niemieckiego oraz niebezpieczeństwa min, na skutek czego okręt ten wziął z Lizbony bezpośredni kurs na Japonię. Towarzystwo żeglugi przypuszcza, że angielskie władze na Bermudach odebrały parowcowi „Hakone Maru“ możność komunikowania się w drodze radiowej.

Również od parowca „Hakozaki Maru“, który miał 7 października zawinąć na Bermudy, brak wszelkich wiadomości.

„Tokio Niczi Niczi“ stwierdza, że takie postępowanie władz angielskich stanowi jawny terror wobec żeglugi japońskiej. Za-

grożone tem postępowaniem towarzystwo żeglugi prowadzi obecnie rokowania z ministerstwem spraw zagranicznych, którego wydział handlowy nie otrzymał jeszcze wprawdzie dokładnych informacji, jednak na wszelki wypadek zwrócił się o wyjaśnienie do Londynu.

Towarzystwo postanowiło po powrocie okrętu „Gashami Maru“, który dnia 10-go października przybywa do Lizbony, zamknąć linię Jokahama—Londyn.

Wojska japońskie wylądowały na Leitsu.

Opór chiński złamany.

(§) Tokio, 7 października. Japońska eskadra południowo-chińska dokonała w piątek przy współdziałaniu elit lotniczych marynarki operacji wysadzenia wojsk na

półwysp Leitsu od strony wybrzeża południowego i zachodniego w trzech oddzielnych manewrach.

W związku z tem donosi ajencja Domei, że niespodziewane wysadzenie wojsk przez japońskie jednostki marynarki na półwyspie Leitsu pomimo silnej burzy zostało przeprowadzone zupełnie zgodnie z planem. Gwałtowny opór chiński został złamany, a baraki wojskowe oraz wszelkie urządzenia, służące do transportowania materiałów wojennych do Chin zostały zniszczone. Przez Leitsu szły dotychczas drogą przemytu znaczne ilości materiałów wojennych dla Czunkingu.

Jeden z najbardziej pamiętnych dni w dziejach Japonji.

Sprawozdawca japońskiego ministerstwa spraw zagranicznych na temat znaczenia Paktu Trzech Mocarstw.

(=) Tokio, 7 października. Sprawozdawca japońskiego ministerstwa spraw zagranicznych dyrektor ministerjalny Suma — przemawiał przed mikrofonem radiowym na temat znaczenia Paktu Trzech Mocarstw.

Dzień, w którym zawarto pakt, określił on jako jeden z najbardziej pamiętnych dni w dziejach świata. Pakt przewyższa wszystkie układy i umowy, jakie zna historia świata i pozwala Japonji na nieomyślność i niewzruszalność orientacji dla misji, jaką Japonja ma do spełnienia na Dalekim Wschodzie.

Należy z przykrością zauważyć, że pewne mocarstwa jak Ameryka, starają się przeciwstawić temu paktowi i znaczenie jego umniejszać albo nawet drwić z niego. Jest to widomym znakiem i dowodem na to, że zawarcie paktu wywołało w Ameryce zdenerwowanie.

Suma z naciskiem podkreślił, że pakt jest wyrazem uzgodnienia między partnerami wszystkich zagadnień natury politycznej i gospodarczej. Niemcy i Włochy uznają Japonję jako państwo produkujące na Dalekim Wschodzie i zobowiązały się użyć wszelkich sił militarnych w wypadku, — gdyby inne mocarstwo zechciało stanąć u boku Anglii.

W końcu swego przemówienia zwrócił się Suma z apelem do narodu japońskiego, by z ochotą i gotowością do poświęceń czynił wysiłki, zmierzające do osiągnięcia jednego z największych celów, jakim jest reorganizacja Azji Wschodniej.

Serrano Suner przybył do Madrytu.

(=) Madryt, 7 października. Minister spraw wewnętrznych Hiszpanji Serrano Suner, który ostatnio bawił w Rzymie, przybył w godzinach popołudniowych w sobotę na lotnisko w Madrycie.

Celem powitania Sunera zjawili się na lotnisku minister wychowania Ibanez Martin, sekretarz Falangi Gadero, ambasadorowie Niemiec i Włoch oraz szereg dygnitarzy państwowych.

Wymiana depesz między min. Sunerem i min. Ribbentropem.

(§§) Berlin, 7 października. Opuszczając granice Niemiec minister spraw wewnętrznych Hiszpanji Serrano Suner przesłał na ręce ministra spraw zagr. Rzeszy von Ribbentropa depeszę treści następującej:

„Opuszczając w tej chwili Pański kraj pozwalam sobie złożyć wyrazy osobistego przywiązania wraz z szczeremi życzeniami powodzenia osobistego oraz szczęścia dla narodu niemieckiego i jego wodza.

Serrano Suner“.

W odpowiedzi na to minister spraw zagranicznych Rzeszy von Ribbentrop przesłał następujący telegram:

„Za przyjacielskie wyrazy przekazane na moje ręce w chwili opuszczania granic Rzeszy składam Panu uprzejme podziękowanie. Proszę przyjąć moje najlepsze życzenia osobistego powodzenia oraz szczęścia na przyszłość dla narodu hiszpańskiego i wyrazy pomyślności dla Caudillo.

Ribbentrop“.

Nowy ambasador francuski w Madrycie.

Zurych, 7 października. Jak się dowiadują z Vichy, mianował rząd francuski Francois Pietri swoim ambasadorem w Madrycie. Pietri należy do najbardziej zaufanych mężów stanu Petaina i Lavala. Był on poprzednio ministrem komunikacji i jest deputowanym z Korsyki, przed wojną zaś był ministrem finansów i floty. — Poprzednio na stanowisku ambasadora w Madrycie znajdował się marsz. Petain.

Opieka nad dziećmi w Hiszpanji.

Madryt, 7 października. Kobięce organizacje Falangi hiszpańskiej urządziły ostatnio tydzień propaganlowy celem uświadomienia społeczeństwa o śmiertelności dzieci. W tym czasie odbęda się w całej Hiszpanji liczne odczyty o pielęgnowaniu dzieci, o warunkach ich bytu, właściwym odżywianiu i t. d. Zagadnienie to jest w Hiszpanji bardzo ważne, gdyż śmiertelność dzieci wynosiła w uboższych sferach ludności 40—50 procent.

Rumunja wydała nielegalnie przybyłych żydów.

(§) Bukareszt, 7 października. Rada ministrów postanowiła wydalic w ciągu 2 miesiecy wszystkich żydów, którzy w przeciągu ostatnich 5 lat przybyli nielegalnie do Rumunji.

Imperjum brytyjskie pod ciosami lotnictwa niemieckiego.

Przejrzyste wyznaczenie urzędowych komunikatów angielskich.

(S) Sztokholm, 7 października. „Zniszczenia na wielkich przestrzeniach, nowe wielkie pożary, zbombardowanie obozów wojskowych, ważnych obiektów komunikacyjnych, doków, obiektów służących do transportów materiałów oraz zakładów zbrojeniowych” — takie sprawozdania czyta się codziennie w niemieckich komunikatach wojennych na temat nieprzerwanych niemieckich ataków odwetowych na Anglię i jej stolicę.

Tak potężne niegdyś i dumne imperjum brytyjskie wije się obecnie pod miążdżącym ciosami lotnictwa niemieckiego. Gorączkowe wysiłki agitatorów londyńskich celem odwrócenia uwagi od niszczących skutków bomb niemieckich i przysłonięcia przed własnym narodem widma nieuniknionej katastrofy przy pomocy fantastycznych zmyśleń i nieprawdopodobnych cyfr na temat uzyskanych sukcesów nie wywierają już żadnego wrażenia; fakty mają zbyt wyraźną i przekonującą wymowę.

Również w sobotę i w nocy na niedzielę ataki niemieckie były kontynuowane z niezminiejszą gwałtownością. Rozmiary tych ataków można poznać z przyznania się londyńskiej służby informacyjnej, która zmuszona jest stwierdzić, iż „wszystkie baterie londyńskiej artylerji przeciwlotniczej były czynne”.

Szczególnie wiele pola do domysłów daje urzędowy komunikat ministerstwa lotnictwa, który stwierdza m. i. dosłownie: „Ataki powietrzne nieprzyjaciela były w nocy z soboty na niedzielę skierowane głównie przeciw Londynowi i okolicy. Ataki te przeniosły się też w ciągu ostatnich sobotniego wieczora i w nocy na niedzielę na inne części kraju. W Londynie i kilku sąsiednich powiatach uszkodzone zostały budynki handlowe i przemysłowe. Powstała pewna ilość pożarów. Również na liczne miejscowości i hrabstwa Anglii wschodniej i południowo-wschodniej oraz na kilka miejscowości w innych częściach kraju zrzucono bomby. W kilku z tych miejscowości zniszczono lub uszkodzono budynki”.

Inny komunikat służby informacyjnej ministerstwa lotnictwa, opublikowany przez Reutersa, opisuje walki sobotnie nad hrabstwem Kent i stwierdza co następuje: „Wielka liczba maszyn niemieckich przelatowała przez wiele godzin nad południowo-wschodnią częścią Anglii”. Komunikat ten skrupulatnie unika wymienienia rozmiarów wyrządzonych szkód.

Pewna fabryka we wschodniej części Londynu, licząca 1.200 ludzi załogi, została według urzędowego komunikatu londyńskiego, wydanego w sobotę, zaatakowana przez niemieckie samoloty. Bomby „spadły na niektóre objekty fabryczne”. Wielka stolarnia, magazyny, wielki magazyn farb i jeden warsztat przeróbki metali zostały „uszkodzone”. Zapasy surowców zostały zniszczone. Główny generator był unieruchomiony.

Inne zakłady — jak stwierdza komunikat w dalszym ciągu — po niemal zupełnym zniszczeniu ich obiektów produkcyjnych musiały przekazać swoje zlecenia innym fabrykom.

Brytyjska admiralicja o akcji niemieckich łodzi podwodnych.

(SS) Berlin, 7 października. Angielskie kłosa rządowe zachodziły poprostu w głowę, w jaki sposób mają usprawiedliwić fakt coraz to większych strat wśród jednostek morskich, wynikających wskutek akcji bojowej niemieckich łodzi podwodnych, oraz coraz słabszego zaopatrzenia w żywność. Początkowo więc usprawiedliwiano się twierdzeniem, jakoby Niemcy „miały używać do tej akcji łodzi podwodnych włoskich i francuskich”, obecnie natomiast brytyjska admiralicja spuściła z tonu i przyznaje się do gołych faktów.

Oświadcza ona dosłownie, że „Niemcy osiągały w ostatnich czasach o wiele większe sukcesy w akcji łodzi podwodnych przeciwko żegludze handlowej, niż to miało miejsce na początku wojny. Stan ten był zresztą zgóry do przewidzenia po załamaniu się Francji, zwłaszcza, że Niemcy oświadczyli wszystkie porty francuskie na Atlantyku. Łodzie podwodne, posiadające swe bazy w tych portach, mają łatwiejsze zadanie przy patrolowaniu dróg handlowych morskich na Oceanie, niż poprzednio, gdy musiały przebywać w bazach operacyjnych, położonych w portach niemieckich na tyłach”.

Z tego jasno wynika, do czego zdołała w ostatnich czasach propaganda brytyjska twierdzić, że francuskie łodzie podwodne z niemiecką załogą opuszczały porty francuskie, niszcząc pokojowo usposobione statki handlowe. Anglikom chodziło w tym wypadku o to, aby opinia publiczna była skłonna przypuszczać, iż sy-

tuacja, w jakiej znalazły się brytyjskie drogi morskie, nie jest aż tak dalece beznadziejna.

(=) Sztokholm, 7 października. Po raz pierwszy poczuwa się admiralicja brytyjska do obowiązku potwierdzenia strat poniesionych ostatnio przez angielską żegludę handlową, a to na skutek ataków niemieckich łodzi podwodnych.

W jednym z komunikatów admiralicji można wyczytać, że „nieprzyjaciel uzyskał ostatnio znaczne sukcesy w akcji łodzi podwodnych, skierowanej przeciw statkom handlowym. Są one o wiele większe, niż na początku wojny”.

Admiralicja próbuje tłumaczyć „poważniejsze sukcesy” tem, że niemieckie łodzie podwodne, których bazy znajdują się we francuskich portach na Atlantyku, mają większą łatwość operacji i przebywania na Atlantyku, którą to drogą kieruje się angielskie statki handlowe, niż jak to miało miejsce dawniej, gdy łodzie podwodne musiały wyruszać ze swych portów mierzystych w Niemczech.

Churchill deleguje marsz. lotnictwa Cyrin Newalla na pustynię.

Naczelną komendę nad lotnictwem angielskim objął Sir Charles Portal.

(=) Sztokholm, 7 października. Niezwykły chaos, który na każdym kroku dowodzi o coraz bardziej występujących trudnościach w Anglii, opanował najwyższe dowództwo wojskowe.

Jak donosi brytyjska służba informacyjna ustąpił ze swego stanowiska jako głównodowodzący lotnictwem marszałek lotnictwa sir Cyrin Newall, który innemu służył „utrącony” przez Chamberlaina. Mianowano go generalnym gubernatorem Nowej Zelandji, co jest równoznaczne z wysłaniem go do pustyni.

Opuszczenie przez sir Newalla stanowisko naczelnego dowódcy t. zw. królewskiej floty powietrznej obejmuje naczelnym dowódcą brytyjskiego lotnictwa bombowego marszałek sir Portal.

Olbrzymie straty angielskiego lotnictwa.

(=) Nowy Jork, 7 października. Obecnie rzeczoznawca dziennika amerykańskiego „Daily News” zainteresował się tematem brytyjskich strat powietrznych.

W dłuższym i rzeczowym artykule oblicza autor straty brytyjskie w personalu lotnictwa na okrągło 10.000 zabitych i 15.000 rannych, w tem przeszło 5000 zabitych, oraz 6000 rannych lub wziętych do niewoli w personalu latającego. Należy wyrazić poważne wątpliwości, czy lotnictwo brytyjskie przy tak olbrzymich stratach będzie już długo w stanie prowadzić skutecznie akcję bojową. Już dzisiaj okazuje

„Popolo d'Italia” o angielskich stratach lotniczych.

(=) Rzym, 7 października. Stwierdzenie przez stronę niemiecką, iż Anglija w ciągu dwóch ostatnich miesięcy straciła 2474 samolotów, spotkało się z najwyższym zainteresowaniem we włoskiej opinii publicznej.

Cyfra tych strat — zauważa „Popolo di Italia” — jest tak olbrzymia, że nie wymaga specjalnych komentarzy udowodnienie, jak wygląda naprawdę sytuacja lotnictwa brytyjskiego w chwili obecnej. Poza straty te wobec przyznanego przez samego brytyjskiego marszałka lotnictwa zmniejszenia się wydajności angielskich fabryk broni, szczególnie zakładów lotniczych, nabierają jeszcze poważniejszego charakteru.

W sumie więc stan lotnictwa brytyjskiego przedstawia się wprost tragicznie, a sytuacji tej nie może zataić Duff Cooper żadnymi sztuczkami propagandowymi przed społeczeństwem angielskim, ani opinią całego świata.

się z każdym dniem coraz wyraźniej, że inicjatywa spoczywa wyłącznie w rękach lotnictwa niemieckiego i że Wielka Brytania również w powietrzu została zspchnięta do roli defensywnej.

Powyższe rewelacje amerykańskie zmusiły także urzędowe koła brytyjskie do wyjaśnienia. I tak w czasopiśmie lotnictwa angielskiego „Aeroplane” ukazała się notatka, według której lotnictwo brytyjskie traci przeciętnie w dziennych walkach powietrznych 32 samoloty dziennie.

To angielskie przyznanie się oznacza więcej, niżby można oczekiwać z brytyjskiego źródła urzędowego. Przyjmując nawet tę cyfrę, jako podstawę rachunku za ostatnie 8 tygodni, otrzymamy wówczas okrągło 1.800 straconych i przez brytyjskie czynniki urzędowe uznanych za stracone, samolotów brytyjskich. Angielski komunikat stwierdza jednak wyraźnie, że Wielka Brytania traci 32 samoloty tylko w dziennych walkach powietrznych. Cyfra ta nie obejmuje zatem brytyjskich strat spowodowanych artylerią przeciwlotniczą marynarki, oraz artylerią ziemną, maszyn straconych lub zestrzelonych nad terytorium Niemiec, oraz aparatów zniszczonych przez niemieckie bombowce na ziemi. Wreszcie rachunek ten nie obejmuje również strat brytyjskich, poniesionych na włoskich frontach w Europie i w Afryce. Przyjmując więc ogólną wysokość angielskich strat w ciągu ubiegłych 8 tygodni na okrągło 3.000 aparatów, oblicza się te straty raczej poniżej niż powyżej istotnego stanu.

Wystawa „Nowoczesne budownictwo niemieckie” w Belgradzie.

(=) Belgrad, 7 października. Książę-regent Paweł dokonał w sobotę aktu otwarcia wystawy „Nowoczesne budownictwo niemieckie”, mieszczącej się w pawilonie niemieckim na terenach targów belgradzkich.

Wystawa ta, zorganizowana z polecenia ministerstw propagandy i spraw zagranicznych i kierowana przez generalnego inspektora budownictwa Spehra, trwać będzie od 5 do 16 października br.

Z cyklu: współczesne sylwetki.

Vidkun Quisling.

Kraków, 7 października.

Wielkie czasy wojny przyczyniają się do tego, że wraz z ginącym światem dnia wczorajszego usuwają się również w cień wybitne osobistości, aby ustąpić miejsca nowym talentom. Wojna w tym wypadku odgrywa rolę wisłokiego akceleratora, który przyspiesza bieg historii.

Kto wie, czy gdyby właśnie nie wojna — wiele z tych osobistości, które dzisiaj odgrywają poważną rolę, nigdy nie wysunęłyby się do pierwszych szeregów. Tymczasem właśnie w ciężkich czasach, wymagających wielkiego hartu woli i energii, słabe postacie demaskują się, zapadają w nicłość. W świecie walki jest miejsce tylko dla tych, którzy walczą umiennie.

Ciężką rolę miał do spełnienia Vidkun Quisling, kiedy zdał sobie sprawę z sytuacji własnego kraju i kiedy na podstawie ścisłej obserwacji wypadków doszedł do przekonania, jaki kierunek polityczny mo-

że utrzymać Norwegię w rzędzie krajów, które spełniają swoją polityczną rolę.

Quisling pochodzi z rodziny wieśniaczej z okolic Telemarken. W młodości swej zapewne nie myślał wogóle o karierze politycznej. Jego usposobienie skierowało go na drogę wojskową. Po zdaniu matury wstąpił do szkoły oficerskiej i w r. 1911 złożył egzaminy w ten sposób, że zarząd szkoły złożył specjalne sprawozdanie królowi o wybitnych postępach Quislinga.

Został on niebawem powołany do sztabu generalnego, ale zarówno to stanowisko, jak i stanowiska attache wojskowego, które dzierżył w Petersburgu, a potem w Helsinkach, nie zadawały go.

Po wojnie światowej Frithjof Nansen wciągnął Quislinga do akcji pomocy na rzecz Rosji. Akcji tej Quisling poświęcał się przez dziesięć lat, przy czym zwiędził wszystkie państwa wschodnie z Rosją na czele, potem kraje bałkańskie i maddumajskie, potem udał się do Armenii i wreszcie znowu powrócił do Rosji.

Po powrocie do ojczyzny w roku 1930 — zajął się polityką. Nie poszedł jednak wygodną drogą utartych partji politycznych, ale próbował stworzyć coś nowego, co stało w sprzeczności do wszystkich dotychczasowych metod pracy politycznej i bardziej odpowiadało wymogom chwili. Szybko — rzecz prosta — popadł w konflikt z politykami norweskimi i aczkolwiek przejściowo przez dwa lata pełnił funkcje ministra obrony, to ostatecznie musiał ustąpić z rządu.

Następnie założył partję polityczną pod nazwą „Nasjonal Samling” (Zjednoczenie narodowe), występując bardzo agresywnie przeciwko liberalizmowi, marksizmowi i żydostwu, w których to prądach widział największych wrogów państw północnych i narodów. Jest on zwolennikiem prądu — uznającego jedność narodów germańskie-

go pochodzenia i dlatego w tego rodzaju sprawach jak konflikt abisyński, hiszpańska wojna domowa i wreszcie kryzys sudecki zajmował stanowisko przeciwne, niż większa część społeczeństwa norweskiego.

Przed kilku tygodniami prasa angielska poczęła używać słowa „Quisling” jako oznaczenie członków t. zw. piątej kolumny w Norwegii. Próbowano rzucić na tego rodzaju ludzi podejrzenie, że są wprost oplaćani przez Niemcy.

Tymczasem jednak nienawiść ta została spowodowana stanowiskiem, jakie Quisling zajął po pamiętnych dniach kwietniowych. Uznał on posunięcie Niemiec nie jako akt przemocy, ale jako wyrok historii kładący kres działalności pewnego systemu zużytych form politycznych, stojących na usługach mocarstw zachodnich. Widział on, że utrzymywanie tych stosunków z mocarstwami zachodnimi, a przede wszystkim z Anglią, wciągnęła kraj w otchłań wojny.

Quisling już nie oczekiwał niczego po mocarstwach zachodnich, ani też po starych politycznych partjach norweskich. — Dlatego też uznał za konieczne usunięcie przyczyn, które wywołały taki stan rzeczy, jaki istniał do dnia 9 kwietnia br. — Dzisiaj założona przez niego partja „Nasjonal Samling” jest jedyną partją, która rozwija działalność na terenie Norwegii, po zlikwidowaniu starych partji.

Zapewne nie brak dzisiaj takich ludzi, którzy uważają Quislinga za człowieka koniunktury, który umiał wykorzystać okazję, aby wysunąć się na czoło przy pomocy Niemców. Po bliższym zapoznaniu się z działalnością Quislinga można jednak dojść do przekonania, że człowiek tego typu co Quisling, nie potrzebował takiej okazji, aby znaleźć się na czele swego narodu. Jego talenty i zdolności, które miły legitymowały się w czasie swej kariery wojskowej i politycznej są najlepszym dowodem, iż w każdym warunkach i w każdym otoczeniu Quisling odegrałby poważną rolę.

Okoliczności spowodowały, że rola ta została mu powierzona w szybszym może tempie, ale nie należy też zapominać, że Quisling doszedł do swego stanowiska w warunkach bez porównania cięższych i poważniejszych, niż te, w jakich zaczęli swoją działalność inni politycy.

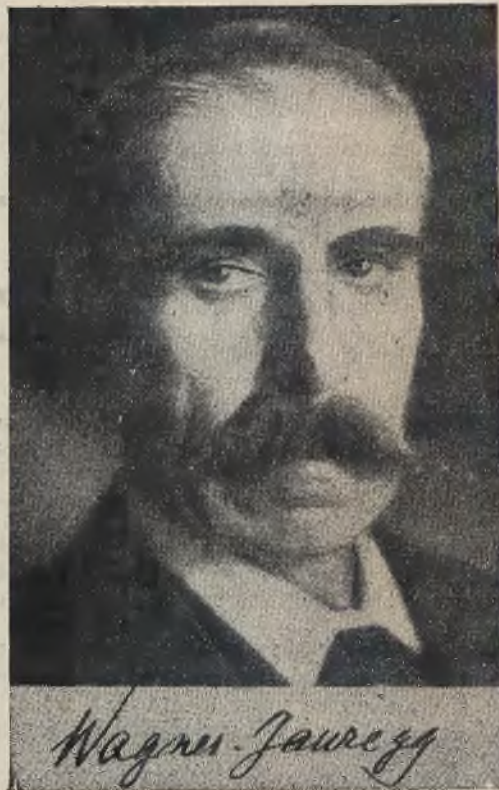
A zadanie Quislinga nie należy do łatwych. Musi on pracować nad zmianą nastawienia całego narodu norweskiego, musi mu wpajać nowe przekonania, odrywać ludzi od starych przyzwyczajzeń i przekonywać ich, że tylko sumienną i uczciwą pracą można dojść do odpowiednich wyników, któreby mogły uniezależnić kraj od przejściowej koniunktury.

W szybkim rozwoju wypadków, jaki obecnie przeżywamy, niewątpliwie już najbliższe czasy udowodnią, o ile Quisling był przeznaczony na to wybitne stanowisko, na jakim się znalazł. W każdym razie zaznaczyć należy, że zdobywa on sobie wśród całego narodu coraz więcej zwolenników i coraz więcej uznania, co niewątpliwie rokuje wielkie nadzieje kierowanemu przez niego ruchowi.

Rob.

Zasługi sławnego Austriaka

(pwp) Niedawno dorosiliśmy o zgonie wielkiego uczonego-psychiatry, profesora uniwersytetu wiedeńskiego Dr. Wagner-Jauregga.

W czasie, kiedy ogólne zainteresowanie budzą osobistości ze świata dyplomatycznego wzgl. bohaterzy wojenni, nie można też pominąć tych ludzi, którzy na innym polu waleczą o dobro ludzkości.

Do tej kategorii ludzi zaliczyć należy niewątpliwie — a raczej zajmuje wśród nich jedno z czołowych miejsc — zmarły przed kilku dniami profesor Dr. Wagner-Jauregg.

Wiedeń wydał wiele staw lekarskich, a również i Wagner-Jauregg wywodzi się z Wiednia. Urodzony w roku 1857 w Wels, studiował w Wiedniu i tam też uzyskał dyplom lekarski. W kołach fachowych sławą jest jego nazwisko, ale i szeroko poza kołami lekarskimi głośno jest imię tego

ozonego z powodu zastosowania szczepienia malarji przy paraliżu postępowym.

Ponadto zajmował się on szczegółowo badaniem tarczycy, objawami śpiączki, a szczególnie interesował go problem, — obecnie tak bardzo aktualny — sterylizacji umysłowo chorych. Wyciągiem z tarczycy leczył kretynizm i osiągał dodatnie wyniki. Prof. Wagner-Jauregg nie zamierzał pierwotnie poświęcić się psychiatrii. Był on wówczas asystentem Instytutu Patologicznego w Wiedniu, ale nie był zadowolony z pracy w tej naówczas młodej jeszcze dziedzinie. Przeszedł więc do medycyny wewnętrznej. Ale i ta praca nie dawała mu zadowolenia. Rozmyślał nawet nad możliwością wyemigrowania, ale plany zejścia razem z Stanleyem do Afryki rozbiły się. Również nie mógł on zrealizować swego zamiaru udania się do Egiptu, zajmowanego wówczas przez Anglików. — Przyjął więc wakujące w danej chwili stanowisko w klinice psychiatrycznej w Leidersdorf i tutaj los wyznaczył mu drogę, którą już systematycznie kroczył do końca swego życia.

Zdarzył się mianowicie niespodziewany wypadek wyliczenia kilku umysłowo chorych przez infekcję gorączki, na jaką przypadkowo zapadł. Ten przypadek przeżył się do wzbudzenia w Drze Wagner-Jauregg myśli zastosowania szczepienia gorączki w leczeniu syfilitycznym. Kilka początkowych prób w tym kierunku zawiodło. Gdy Wagner-Jauregg został w roku 1889 profesorem w Gracu, ponowił on próby wzbudzenia gorączki bez infekcji — tym razem nowo odkrytą przez Kocha surowicą zwaną tuberkulina. Także i tych prób musiał zaniechać, gdyż przy zastosowaniu tej surowicy zachodziło wiele niebezpiecznych wypadków.

W roku 1893 został W.-J. Iskarzem naczelnym Krajowego Instytutu psychiatrycznego w Wiedniu. Jego badania szły teraz w kierunku leczenia paraliżu postępowego, którego pochodzenie syfilityczne zostało stwierdzone przez Fourniera. Zastosował on wówczas próby ulepszonej tuberkuliny z dodatkiem rtęci i mógł w roku 1909 w odczycie na kongresie lekarskim w Budapeszcie donieść o doniosłych wynikach tej metody leczenia. Później począł on studiować odkryty właśnie nowy środek Salvarsan. Ale wszystkie te próby nie wykazały zupełnie zadowalającego wyniku.

W roku 1917 powrócił on do swej pierwszej myśli spowodowania gorączki prawdziwą chorobą infekcyjną. Zaszczepił więc kilku osobom chorym na paraliż postępowy malarję, którą to chorobę wyliczyć można chinina. Teraz dopiero uzyskał on wyniki, o których marzył i które były celem jego długoletniej pełnej poświęcenia pracy. W następnym roku opublikował wyniki swej pracy, a w roku 1918 zastosował szczepienie malarją na większą skalę. Wyniki te zostały następnie potwierdzone przez uczonych tej miary co — Muehlens, Nonne i Weygand z Hamburga.

Od tego czasu leczenie paraliżu za pomocą malarji rozpowszechniło się na całym świecie. Metodą tą wyleczono niezliczoną ilość osób umysłowo chorych, którzy bez profesora Dr. Wagner-Jauregga byłiby marnie zakończyli swój żywot.

Dr Wagner-Jauregg doczekał się uznania całego świata naukowego i fachowego, a jego śmierć wzbudziła szczyry żal wśród świata nauki i w szerokich rzeszach cierpiących i chorych.

(Jo) SPADŁ Z RUSZTOWANIA. W sobotę w godzinach południowych, przy odnawianiu kina „Scala” spadł z rusztowania Józef Kawa, murarz, zam. przy ul. E-maus i doznał złamania obu nóg. Zawezwany lekarz Pogotowia Rat. udzielił mu pierwszej pomocy i polecił odwieźć do szpitala św. Łazarza na oddział chirurgiczny.

Zapomogi dla osób które powróciły z Rosji i Litwy.

Kraków, 7 października. Rada Główna Opiekunów nadesłała nam następujący komunikat:

Niniejszem wzywa się reemigrantów potrzebujących wsparcia, którzy powrócili: 1) z terenów Polski zajętych przez Rosję Sowiecką, na obszar Generalnego Gubernatorstwa do dnia 26 czerwca 1940 r., a którym przy przekraczaniu granicy zostały odebrane przez Władze celne banknoty Banku Polskiego,

2) z terytorjum wileńskiego (Litwa) przez obóz „Stalag I B” w Hohenstein, a którzy uzyskali poświadczenia Komendantury obozu „Stalag I B” co do posiadanych przez nich banknotów Banku Polskiego do pisemnego zgłoszenia się do Rady Głównej Opiekunów w Krakowie, ul. Krowoderska 5.

Wymienione osoby mogą ewentualnie uzyskać pod koniec tego roku zapomogi, o ile udowodnią swe ciężkie położenie materialne i o ile odpowiadają poniżej podanym warunkom.

Warunki uzyskania zapomogi.

a) powrót na obszar Generalnego Gubernatorstwa najpóźniej do dnia 26 czerwca 1940 r.,

b) miejsce zamieszkania w obrębie Generalnego Gubernatorstwa,

c) posiadanie poświadczenia Władz celnych co do odebranych banknotów Banku

Polskiego, względnie poświadczenie Komendantury „Stalag I B” w Hohenstein co do banknotów Banku Polskiego przez nich zgłoszonych.

Składanie wniosków.

Wnioski o wypłacenie zapomogi osobom mogącym według wyżej podanych warunków otrzymać zapomogi, należy nadsyłać najpóźniej do dn. 20 października 1940 r. na ręce Rady Głównej Opiekunów w Krakowie, ul. Krowoderska 5.

We wnioskach należy podać: a) dokładny adres wnioskodawcy; b) przynależność narodową wnioskodawcy; c) przynależność rasową wnioskodawcy (aryjczyk wzgl. niearyjczyk); d) odpis stanu majątkowego oraz obecnego dochodu.

Do wniosku winni dołączyć reemigranci z terenów Rosji Sowieckiej poświadczenie Straży Celnej, a reemigranci z Litwy poświadczenie Komendantury wzgl. Straży Celnej.

Rozmyślne podane okoliczności niezgodnych z prawdą, uważa się będzie jako usiłowane oszustwo i sprawę przekaże się sądom karnym.

Osoby narodowości niemieckiej (Volksdeutsche). Osoby narodowości niemieckiej składają wnioski do „Volksdeutsche Gemeinschaft” w Krakowie ul. Karmelicka 16, która przeprowadza podobną akcję zapomogową.

„Polska Służba Budowlana” pracuje nad odbudową dróg i mostów.

Kraków, 7 października.

(pwp) Największemu zniszczeniu podczas wojny, jaka przeszła rok temu z bliską prędkością ponad obszarem obecnego Generalnego Gubernatorstwa, uległy przedewszystkiem drogi i mosty. W ciągu kilkunastu dni nie mogli ani posuwać się naprzód żołnierze niemieccy, ani Polacy zniszczyć fabryk, domów czy też innych budynków, poza znikomym naogół procentem budowli, uszkodzonych od granatów artyleryjskich, lub bomb lotniczych.

Natomiast prawie wszystkie najważniejsze linie komunikacyjne zostały przerwane przez cofające się oddziały polskie.

Teraz więc polski robotnik naprawia w ciągu długich, znojących godzin pracy to, co zniszczył rok temu w mgnieniu oka jeden ładunek dynamitu. Nietylko jednak naprawia się uszkodzenia, ale wre także praca nad doprowadzeniem dróg i mostów w Generalnym Gubernatorstwie do poziomu zachodnio-europejskiego.

Pod tym względem przedstawiały się dawniej drogi wiejskie nieraz jak obraz „nędzy i rozpacz”, a nawet pieszy wędrownik czy też zwykła furka chłopska posuwała się od wsi do wsi z największym trudem. Ponad strumykami leży do dzisiaj tego dnia tylko belka, lub przetrzucona kładka, po której równocześnie tylko jedna osoba może się przedostać na przeciwległy brzeg, a pojazdy muszą się przedostawać wbród porzez dosyć głęboką nieraz wodę.

Przedzaj czy później zaczęła jednak samochody przewozić tam towary i ludzi, gdzie dotąd nie słyszano jeszcze warkotu motoru, ale dlatego przedtem musi być zrealizowana zasada:

najpierw dobre drogi — a potem tanie samochody.

Organizacja, którą znamy już doskonale z nazwy „Polnischer Arbeitsdienst” powinna i musi stać się nam też znana i z czynów — a jednym z drobnych „oddziałów”, które obserwowaliśmy

przy pracy nad budową mostu w Radziszowie.

przekonał nas, iż tempo i wydajność jest tu napewno lepsza, niż w przedsiębiorstwach prywatnych.

Jak wspomnieliśmy na wstępie, prawie wszystkie mosty w Polsce uległy rok temu zniszczeniu. Niemieccy pionierzy musieli natychmiast doprowadzić największe mosty do stanu używalności, względnie wybudować mosty pomocnicze, tak, że ludność cywilna uciepiała najwięcej w miejscowościach oddalonych od wielkich tras i tam, gdzie władzom wojskowym nie zależało na lokalnych tylko połączeniach komunikacyjnych.

Tak dopiero „Polskiej Służbie Budowlanej” powierzono zupełne naprawienie szosy Nr. 10 Dystryktu Krakowskiego, wiodącej przez Radziszów. Każdy, kto przejeżdża przez to miasteczko, musi zauważyć, jak pilnie zabrali się do pracy robotnicy.

Drewniany mostek tymczasowy, ustawiony swego czasu przez niemieckich pionierów, został odsunięty w bok i znaczenie podwyższony. Jako trwały sposób przebycia rzeczki, powstaje na dawnym miejscu most o żelazobetonowej konstrukcji. Już osadza się pale, wbija pomocnicze słupy, a te betonowe filary „przedwojennego” mostu, które jeszcze będą użytkowane bada się pod względem wytrzymałości. Wkrótce oddany zostanie do użytku ten most którego rozpiętość wynosi ponad 9 metrów, a wtedy będzie można przysta-

wić do innego, jeszcze trudniejszego zadania. Narazie z największą ostrożnością przejeżdżają auta i furmanki przez most prowizoryczny, bo chociaż Wosanka, to raczej strumyk niż rzeczka, ale stanowiący by i tak przeszkodę nie do przebycia dla każdego pojazdu.

Nieco dalej — w miejscu gdzie dotąd nigdy nie było porządnego mostu — tylko przechodnie lub conajwyżej rowerzysty mogą przebyć rzeczkę bez zamoczenia nóg. Po bardzo szerokiej, z desek zbudowanej kładce wiedzie tylko droga na przeciwległy brzeg. Planowany most będzie miał o wiele większe rozmiary aniżeli ten, który obecnie jest wykańczany. Świadczy o tem przewidziana rozpiętość 26 metrów, a budowa wymagać będzie poważniejszego nakładu pracy i zużycia materiałów budowlanych.

Nie muszą się o nie tu trapić kierownicy budowy, bowiem cały potrzebny materiał drzewny w ilości 142 metrów sześciennych znajduje się na miejscu i wymaga tylko drobki. Dostarczenie kilku tysięcy kilogramów cementu i żelaza oraz zmontowanie całości to jednak nie frazka, ale także nie zadanie ponad siły 45 robotników, pracujących 8 godzin dziennie.

Mieszkają oni tuż przy drodze, która prowadzi przez oba mosty, w budynku przeznaczonym w przyszłości na letnisko. Pracownicy „Polskiej Służby Budowlanej” zagospodarowali się w nim doskonale i czują się jak u siebie. Panuje tu przede wszystkim czystość, a pokoje przeznaczone na sypialnie są widne i przewiewne.

Ze sali jadalnej rozciąga się przy pogodzie daleki widok na pokrytą łąkami dolinę, a w chwili gdy zwiedzamy budynek, jest w niej właśnie rojne i gwarno. Z kuchni dolatuje zapach, który zwiastuje, że zaraz wszyscy mieszkańcy otrzymają kupałkę. Kucharz, jeden z mistrzów swego fachu, nakłada już pokolei każdemu porcję sztuki mięsa, ziemniaków i kapusty, a komu ona nie wystarczy do sytości może się później jeszcze zgłosić po „repête”.

Po wieczerzy zostaje jeszcze sporo czasu, kiedy można sobie zaśpiewać chóralnie, a przy dźwiękach harmonijki miła wesołość czas aż do „capstrzyku”.

Zadowolone młode oblęża wskazują, że każdy z pracowników jest szczęśliwy, iż może własnoręcznie zapracować na chleb codzienny.

Ściemnia się zupełnie, gdy opuszczamy ten obóz, założony przez „Polską Służbę Budowlaną” — „Polnischer Baudienst”. Przejeżdżamy powolutku most prowizoryczny, a wkrótce potem jesteśmy w sąsiedniej wiosce świadkami widoku, który nie długo należeć będzie chyba do „gorszej przeszłości”.

Mieszkańcy tej miejscowości ułożyli z wielkim trudem ponad strumykami długie pień drzewa, który częściowo wisi w powietrzu a podparty jest zaledwie w kilku miejscach. Widzimy właśnie, jak kobieta z dzieckiem na ręku wykonuje karkołomną wędrowkę na chwiejnej podstawie i tylko krok za krokiem posuwa się naprzód, aby przebyć 15 metrów ponad wodą!

Oddychamy wszyscy z ulgą, gdy stawia ona wreszcie nogę na przeciwległym brzegu, ale równocześnie uswiadomiamy sobie, ile i jak ciężka praca czeka jeszcze nie tylko samych robotników, by wszystkie problemy komunikacyjne doprowadzić w Generalnym Gubernatorstwie do właściwego stanu rzeczy.

(Jo) SAMOBÓJSTWO W PARKU JORDANA. W niedzielę rano w parku Jordana na powieśił się na drzewie Kazimierz Kosiński, lat 54, zamieszkały przy ul. św. Tommasza. Zawezwany lekarz Pogotowia Rat. stwierdził zgon i polecił przewieźć zwłoki do zakładu mdyecyny sądowej. Powodu samobójstwa nie ustalono.

BOLESŁAW RYBAK.

Powódź

7)

— Dziękuję wam — odezwał się mruklawie, ale niepotrzebnie się mną kłopotacie. Nie jestem dziewczyna, ani jakiś wyrostek, co to sobie sam rady nie da. Mam dwie silne ręce. — (Narzeczono mu się wspomnienie, jak te dwie silne ręce unosiły wiotką postać panny Marjetty) — i temi rękoma zarobię jeszcze na siebie.

Gwóźdź pokiwał głową. Lubił takie meskie, twarde natury, co to nie oglądają się na obcą pomoc. Imponował mu młody człowiek i nieraz chciał już z nim pogadać.

— Tak, tak — powiedział, odbiegając właściwie od tematu — nastaly ciężkie dla nas robotników czasy, ale może nie zawsze tak będzie jak teraz. Przecież to musi się zmienić.

— Djabła tam się zmieni. — Dorzucił drugi z robotników, Józek Golenko — dopóki kapitaliści rządzą światem, nic się nie zmieni. Oto wyrzucią ich wszystkich, a potem...

— A potem zdecydujesz z głodu. Dołożył za niego Putyra, bo nie będziesz wiedział jak uruchomić maszynę i jak wymyśleć coś, co by ludzie kupowali.

Golenko umilkł zakłopotany i już do końca objadu nie odezwał się. Jedli rozmową zapełnili, głośno chłapiąc, co

szczególnie raziło Putyrę. Wyobrażał sobie, jak teraz panna Marjetta je objad. Ona napewno nie je tak głośno i pewno inną jej żupę podają, a nie te wodnistą ziemniaczankę. Polykał szybko żupę, potem wziął się do kawałka żyłatego mięsa, popijał piwo, niewiele zwracając uwagi na swych towarzyszy. Golenko spoglądał na niego z wyrażną niechęcią. Myślał, że w Putyrze znajdzie chętnego wyznawcę jego hasła, a tymczasem napotkał się na taki sprzeciw, że dalsza dyskusja była niemożliwa. Wydawało się, że Putyra więcej od niego wie. Wiadomem przecież było, że książki sobie sprowadza, czyta gazety, dyskusja zatem z nim nie była taka łatwa, jak z innymi, młodymi robotnikami.

Gwóźdź natomiast patrzył na Putyrę z sympatją. Przypominał mu się młode lata, kiedy i on chciał być czemś lepszym. Wspominał lata walki, które zgutowały mu tylko gorycz i zawód. Pocięcha miała mu być żona i dzieci. Ale dzieci pomierały, a żona zrobiła się taka zgorzkniała i złośliwa, że najchętniej uciekał z domu. To było może najgłośniejszą przyczyną, dla której wziął się do tak zwanej polityki. Zawsze to było przyjemniej przegadać z chłopami całą niedzielę, niż wysłuchiwać białdań i narzekania starej baby.

Kiedy syrena zawyła na znak zakończenia przerwy, wszyscy trzej obtarli usta i wstali od stołu.

— Ty w każdym razie — powiedział Gwóźdź — niem yś, że tu chodzi o ciebie samego. Dzisiaj wyleją ciebie z po-

sady, a jutro któregoś z nas. Nie możemy stwarzać precedensu — powtarzał gdzieś zasłyszane wyrażenia. — Musimy trzymać się kupy, bo inaczej nas zjedzą. A więc jak tylko coś dowiesz się wyrażniejszego, to wal do nas i razem coś obmyślimy.

Putyra ciepłej spojrzął na starego i wyciągnął do niego dłoń.

— Zrobione, ojeze. Nie zapomnę o was, ale wy także nie kłopotajcie się zbytnio mną. Dam sobie rady. Nie tak łatwo mnie stąd wyleją.

Potem poszli wolnym krokiem do swych maszyn. Nie wypadło im spieszyć się, jak młodzież, która biegła do hali fabrycznej, popychając się i chichocząc. Odkłonili się uprzejmie staremu dozorczy na bramie, który zawsze poważał przywódców robotników i kłaniał się im, niczem dyrektorom, a potem rozeszli się do swych działów. Po chwili cała fabryka stukotała hukiem maszyn i dźwiękiem przesuwanych pudełek. O Putyrze mówiono już znacznie mniej, a pod wieczór wszyscy zapomnieli o całej tej tajemniczej historii. Miała ona wypłynąć ponownie dopiero znacznie później.

IV.

W nocy zaczął padać deszcz. Robotnicy niewiele się nad tym faktem zastanawiali. Deszcz — jak deszcz. Popada i przestanie. Ktoby się tam przejmował takimi drobiazgami. Najwyżej trzeba było wziąć jakiś stary płaszcz lub podobny parasol, aby nie przemoknąć do suchej nitki.

Inaczej na to zareagowała wieś. Starzy gospodarze z troską spoglądali w niebo. Wprawdzie modlili się w starym kościółku wsiowym od dłuższego czasu o deszcz, ale to, co teraz widzieli, napawało ich obawą. Nie był to wcale wiosenny deszcz, który popada i przestanie, ale formalna ulewa, która mogła zniszczyć zasiewy.

W fabryce nie się nie zmieniło i nikt już nie zaczął pytać Putyrę pytaniami o rzekomą awanturę z dyrektorem. Tam komuś maszyna poraniła palec, ten posuwał pas transmisyjny, jakaś dziewczyna na zrobiła awanturę swojemu kawalerowi, który ją puścił kantem, jednym słowem było wiele tematów do gadania.

Putyra był z tego zadowolony. Narzeczcie mu dali spokój. Martwił go tylko deszcz, gdyż jasnym było, że w taką pogodę panna Marjetta nie chodziła na rzekę kąpać się. Siedziała pewno w domu, kręcili się koło niej wytworni panowie, prawili komplementy, gdzieby więc tam było miejsce na myśl o jakimś robotniku. Sposepniał więc Putyra, zapadł w siebie i stał się jeszcze bardziej mruklawym i nieprzystępnym.

Wieczorami wychodził na pola i wleciał się godzinami. Wracał nocą przemoczony i przeziębiony, zmęczony, ale za to spał lepiej i już nie myślał o spotkaniu z piękną panną. Trzeba było ostrożnie jakoś zebrać się w sobie i zerwać z marzeniami, które nie mogły doprowadzić do niczego dobrego.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

KRONIKA Polskie szkolnictwo w Warszawie

Warszawa, 7 października. (pwp) Po zniszczeniach i dezorganizacji wynikłych wskutek wojny szkolnictwo warszawskie odradza się, wkraczając jednocześnie na nowe tory. Choć w tej chwili nie może ono równać się jeszcze ze stanem przedwojennym, to jednak w porównaniu z rokiem ubiegłym dokonano wiele.

Dotyczy to zarówno organizacji nauczania, jak i wyznaczenia odpowiednich gmachów szkolnych (jedne zniszczone zostały wskutek działań wojennych, inne zajęte dla celów wojskowych) oraz sił nauczycielskich. O ogromie pracy nad przystosowaniem budynków szkolnych do potrzeb nauczania świadczy choćby fakt, że

na cele te zarząd miasta wydał w tym roku budżetowym już przeszło 2 miliony złotych.

Organizacja szkolnictwa objęła przede wszystkim szkoły powszechne i zawodowe. Brak na razie szkół o charakterze ogólnokształcącym, prace zmierzające do uruchomienia tych szkół trwają. O pozytywnej pracy dokonanej w dziedzinie szkolnictwa świadczą uruchomione już szkoły.

Według danych urzędowych w Warszawie w tym czasie jest obecnie 130 szkół powszechnych, kształcących 68.000 uczniów i zatrudniających 1.440 nauczycieli polskich. Dalszych 10.000 dzieci pobiera naukę w 45 prywatnych szkołach powszechnych. Dzieci tak rozgałęzionej sieci szkół powszechnych prawie wszystkie dzieci Warszawy mają możliwość pobierania nauki, wyjątek stanowią nadal dzieci na zamkniętym przez władze w listopadzie ub. r. terenie, zagrożonym przez tyfus. Na tym zamkniętym obszarze pozostało 26 szkół powszechnych, w których uczyło się 14.000 dzieci. Ze względów sanitarnych dzieci te również w roku bieżącym nie będą mogły korzystać z nauki.

Władze szkolne uruchomiły więc przede wszystkim czynne już przed wojną szkoły zawodowe. Otwarto je już w początkach zeszłego roku szkolnego,

jednak ze względu na panującą epidemię tyfusu musiano je zamknąć.

Pomnie otwarto je dopiero w lutym br. Obecnie szkoły te są czynne w całej pełni.

Szkolnictwo zawodowe w Warszawie obejmuje kilka typów szkół. Przedewszystkiem należy wymienić szkoły zawodowe dokształcające. Jest ich na terenie Warszawy 45. Do szkół tych uczęszcza młodzież pracująca w fabrykach, warsztatach, rzemieślniczych oraz sklepach i t. p. w wieku poniżej lat 18. Nauka w szkołach daje teorię uzupełnianą praktyką, jaką uczeń przechodzi w swoim zawodzie w warsztacie pracy. Po ukończeniu szkoły i 3-letniej

praktyce, uczeń uzyskuje stopień czeladnika.

Dla młodzieży nie pracującej zawodowo uruchomiono szkoły zawodowe pierwszego stopnia, których jest 70. Są one odpowiednikiem poprzednio istniejących gimnazjów zawodowych (handlowych, rzemieślniczych i t. d.). Ukończenie tej szkoły daje uczniowi stopień czeladnika. Ten typ szkoły, z której wychodzi młodzież fachowo przygotowana do obranego zawodu, zasługuje na tem większą uwagę, daje bowiem społeczeństwu nowy typ wyszkolonego i inteligentnego rzemieślnika, który swój fach poznał zarówno w teorii, jak i w praktyce, jednym słowem rzemieślnika pełnowartościowego.

Szkoły zawodowe drugiego stopnia (Warszawa posiada ich 35) będącego odpowiednikiem przedwojennych liceów zawodowych są

nadbudówką szkół zawodowych pierwszego stopnia.

Ze wspomnianych szkół wychodzą uczniowie ze stopniem mistrzy. Do szkół zawodowych drugiego stopnia przyjmowani są uczniowie, którzy ukończyli szkołę zawodową pierwszego stopnia lub też przedwojenne gimnazjum nowego typu (4 klasy). Wskutek wojny znaczna liczba młodzieży nie zdążyła ukończyć 4 klas gimnazjum, wielu zaś z pośród niej chciałoby się kształcić w szkołach zawodowych drugiego stopnia, przeto dla uczniów tych uruchomiono 1-roczone kursy ogólnokształcące, przystosowane do programu trzeciej i czwartej klasy gimnazjum typu przedwojennego z tem, że szczególnie nacisk kładzie się na przedmioty wykładane w nowej szkole (rachunki, fizyka, chemia i t. d.).

Czas trwania nauki w szkołach zawodowych-dokształcających (dla młodzieży pracującej) oraz w szkołach zawodowych pierwszego stopnia trwa trzy lata, w szkołach zawodowych drugiego stopnia dwa lata.

Tak więc mimo braku szkół ogólnokształcących młodzież Warszawy ma sposobność pobierania nauki w dziedzinach, w których praca zapewni jej nie tylko przyszłość, ale niewątpliwie przyniesie jej korzyści zarówno jej jak i społeczeństwu. Warto zwrócić uwagę na to, że odbudowa zniszczeń wynikłych wskutek wojny w Generalnym Gubernatorstwie wymaga wielkiego nakładu pracy, którą wykonać będą mogli jedynie ludzie fachowo do niej przygotowani. Mieliśmy zawsze wielką ilość robotników niewykwalifikowanych, natomiast odczuwaliśmy brak fachowców. Szkoły zawodowe i wartość ich znaczenia niezawodnie będą przez szeroki ogół należycie docenione, a braki w tej dziedzinie w przyszłości zostaną usunięte.

dym razie w ten czy inny sposób przyrządzony sok przyda nam się bardzo w domu.

Będziemy używać go do galaretek, na pyszne kisielki, oraz do herbaty. Pamiętajmy i o tem, że świetny ten przysmak ma jeszcze i tę zaletę, że wywołuje obniżenie temperatury u chorych.

Doskonałe są także i konfitury żurawinowe, najsmaczniejsze, kiedy przyrządzone je z owoców przemarzniętych, w proporcji — na kilo owocu — kilo cukru i szklankę wody. Przeczem żurawiny, wrzucamy na wrzący ulep i smażyjemy wolno, dopóki oziębiona kropla syropu nie zacznie tężeć.

Pomyślmy też z wczesną i o wojennych bakalach z żurawin. Całe i dojrzałe jagody obmywamy dokładnie i osuszamy w miękkiej ściereczce. Następnie wrzucamy po kilka do przygotowanego na talerzu białka, poczem ostrożnie wyjmujemy je widelcem i rzucamy na drugi talerz z cukrem-mączką. Kiedy przyrządzone w ten sposób jagody dobrze obeszna, możemy je podać na ładnej szklanej podstawce. Jeśli zaś mamy zamiar zrobić większy zapas tych doskonałych bakali i przechowywać je dłużej, musimy zamiast białka użyć zimnego syropu, a obesznięte już jagody przechowywać w zamkniętym pudełku lub jeszcze lepiej — w słoju szklanym.

WESOŁY KĄCIK.

ZNAJA SIĘ.

Szef: — Panie buchalter, ile wynosi faktura dla Bydlaczka?

Buchalter: — 500 zł. 25 gr.

Szef: — Ten człowiek gotów nam piekło zrobić, bośmy mu policzyli za towar bardzo drogo. Mamy pyszną miś. Niech się pan w dodawaniu pomyli o 20 złotych; rachunek będzie zatem wynosił 480 zł. 25 gr. Bydlaczek natychmiast przeliczy fakturę, znajdzie „błąd” na naszą niekorzyść, o czem naturalnie zamleczy i z radością, że zyskuje 20 zł., których my naturalnie nie będziemy reklamować, przeoczy wygórowaną cenę towaru. Trzeba tylko umieć sobie radzić.

LEPIEJ SIĘ UPEWNIĆ.

Pewien młodzieniec, który bardzo nieostrożnie jeździł samochodem, znajdował się właśnie w swojej willi, gdy naraz odezwał się dzwonek telefonu i jakiś głos kobiecy zapytał:

— Czy pan dziś wyjeżdża z domu?

— Nie, nie wyjeżdżam, ale kto mówi?

— Mniejsza o to — odpowiada głos — chciałam tylko moje dzieci wysłać na przechadzkę.

NASZE DZIECI.

— Zosiu, czy chcesz zobaczyć małego braciszka, którego ci co tylko bocian przyniósł?

— Braciszka nie, tylko bociana.

ZŁOSLIWI KRYTYK.

Jeden z poetów wyszedł na spacer ze swoją 4-letnią córeczką. Po drodze spotyka swego przyjaciela i wdaje się z nim w rozmowę:

— Wiesz, mój kochany, co mi urządziła wczoraj moja kochana córeczka? Znalazła manuskrypt mego ostatniego poematu i rzuciła go do ognia.

— Jaktó, — przerwał przyjaciel — to ta dziewczynka umie już czytać?

ODCIAŁ SIĘ.

U Dorobkiewiczów zaprowadzają elektryczne oświetlenie. Zjawia się monter, a gdy zamierza zabrać się do roboty, pani domu zwraca się do pokojówki ze słowami: — Maryniu, proszę wziąć moje pierścionki i zanieść je do sypialni, a drzwi dobrze zamknąć na klucz.

Monter najspokojniej w świecie wyjmując zegarek i oddaje go również pokojówce ze słowami:

— Niech panienka schowa także i mój zegarek, bo widać tutaj jakiś niepewny dom.

Korzystne warunki na rynku pracy w Generalnym Gubernatorstwie.

(pwp) Kraków, 7 października. Mimo na ogół korzystnych warunków na rynku pracy w Gen. Gubernatorstwie w miesiącu sierpniu br. zwiększyła się liczba poszukujących pracy o około 4.000 osób. Fakt ten należy sobie tłumaczyć tem, że w ostatnich czasach dał się zauważyć korzystny objaw wzrostu zaufania ludności do Urzędów Pracy. W szczególności do Urzędów Pracy zgłaszają się osoby w tych okęgach, które dotychczas uchodziły za wolne od zmyru bezrobocia. Przekonali się oni, że coraz więcej osób zwracających się o pracę uzyskuje ją za pośrednictwem Urzędów Pracy, stąd też napływ chętnych do pracy.

Mimo tego sytuację na rynku pracy można traktować jako korzystną. Jeśli nawet zdarzają się wypadki braku odpowiedniej liczby osób poszukiwanych do pracy, to niejednokrotnie sprawia to trudności w terminowym dostarczeniu sił roboczych. Są to jednak wypadki sporadyczne. Mimo to jednak liczba zapośredniczeń do pracy ulega w porównaniu z mies. ubiegłym (27.704 osób) dalszy wzrost i wynosiła w mies. sierpniu 29.722 osób, zaś liczba zatrudnionych bezpośrednio — jak to wynika z obowiązkowych zgłoszeń pracodawców w Urzędach Pracy wzrosła o 800 osób i wyniosła ogółem 6.909 osób. Na roboty de Rzeszy wysłano 7.015 osób. Należy ponadto wziąć pod uwagę zewidencjonowanie robotników żydowskich, którzy w liczbie 28.000 otrzymali za pośrednictwem Urzędów Pracy możliwość zarobkowania.

W tych więc warunkach można śmiało rzec o stałym postępie zatrudnienia na terenie Generalnego Gubernatorstwa.

Urzędy mieszkalne na terenie Generalnego Gubernatorstwa.

(pwp) Kraków, 7 października. We wszystkich miastach na terenie Generalnego Gubernatorstwa, które są siedzibami Starostów Grodzkich, komisarzy miejskich wzgl. Starostów Powiatowych, mają być uruchomione z dn. 1 listopada 1940 r. stowornie do odpowiedniego zarządzenia Generalnego Gubernatorstwa — urzędy mieszkalne.

W myśl powyższego zarządzenia urzędów mieszkaniowych podlegają wszystkie sprawy, dotyczące wylądnie przydziału mieszkań, lokali służbowych i handlowych wszelkiego rodzaju kwatery itp.

W związku z tem mają ulec likwidacji wszelkie dotychczas czynne urzędy mieszkaniowe i biura kwaterekowe, które nie odpowiadają przepisom wspomnianego rozporządzenia, natomiast mają one swe agendy przełać Urzędowi Mieszkaniowemu, organizowanemu w miejscowościach odpowiadających brzmieniu nin. rozporządzenia.

Katastrofa kolejowa w Zabierzowie.

(pwp) Kraków, 7 października. Generalna Dyrekcja Kolei Wschodniej komunikuje, że w sobotę dnia 5 października wydarzyła się na dworcu w Zabierzowie katastrofa kolejowa. Zderzący z Berlina pociąg pociąg pospieszny E 131 wpadł na pociąg towarowy, stojący na dworcu w Zabierzowie (na linii Kraków—Trzebinia). Kolej poniosła znaczne szkody.

(Jo) POŻAR W SKLEPIE GALANTERYJNYM.

Wczoraj wyjechała Straż Pożarna na ulicę Jagiellońską 6, gdzie w sklepie galanteryjnym Róży Kozłowskiej wybuchł pożar w małym magazynie, przy tylnych drzwiach. Spaleniu uległy drzwi od tylnego wejścia, koszyk z wiklin i puście skrzynie. W magazynie znajdowały się pudełka tekturowe wypełnione wyrobami włókienniczymi, które zdołano uratować przed pożarem. Pożar powstał prawdopodobnie w koszyku wiklinowym, który służył jako kosz na różne papiery i snieście

Cytryny krajowe — zórawiny.

Ponieważ mamy obecnie sezon tak doskonałego owocu jesiennego, jak zórawiny — wykorzystujemy go należycie. Zórawiny posiadają wiele zalet — są zdrowe i smaczne, dają się najrozsądniej zużytkować, a wreszcie zastępują z powodzeniem cytryny. W tym charakterze możemy je zastosować przede wszystkim do wszelkich surówek owocowych i jarzynowych oraz do wielu potraw, które wymagają kwasu, a użycie do nich octu jest nie wskazane np. ze względu na dietę kogoś z domowników.

Najważniejszym więc i zasadniczym przetworem z zórawin będzie sok, który znajdzie tak wiele zastosowania w naszym gospodarstwie. Sok można przygotować dwojako — z cukrem i bez cukru. Ten pierwszy przygotowujemy w ten sposób, że rozgniecione zórawiny cedzimy przez muslin, wyciskając silnie, a następnie do otrzymanego soku dodajemy nieco cukru, zagotowujemy parę razy i zlewamy do butelek. Można także przyrządzać sok zórawinowy bez cukru, co niewątpliwie znajdzie szerokie zastosowanie. Nieosłodzony można przyrządzać rozmaicie. — A więc

przepis na sok bez cukru bardzo trwały: wyciskamy jagody zórawinowe przez muslin — lub co lepsze — w prasie na owoce. Otrzymamy sok, który zlewamy do butelek i korkujemy. Następnie butelki wkładamy do kotła lub dużego rondla z wodą i przekładamy się je sianem, tak aby się nie stykały. Wedle z butelkami gotujemy i trzymamy na ogniu wrząca przez jedną i pół godziny. Woda w kotle powinna przylegać do połowy butelek.

Inny sposób przygotowywania soku jest bardziej skomplikowany, ale też doskonały i w rezultacie może nawet dający sok bardziej „esencjonalny”. Należy więc już w okresie późnej jesieni lub na początku zimy, kiedy owoce zórawin są przemarznięte, wyspać po przebraniu i oczyszczeniu do kamiennego naczynia, które nakryjemy jakąś pokrywą, uszczelniając ją jeszcze przez obklejenie brzegów ciastem. Naczynie to wstawiamy na noc do dobrze ciepłego pieca, a nazajutrz wyjmujemy jeszcze ciepłe jagody z garnka i wyciskamy przez muslin. Kiedy sok się ustoi, zlewamy go do butelek, mocno korkujemy i przechowujemy w suchym miejscu. W każ-

OBWIESZCZENIA URZĘDOWE

SĄD GRODZKI. Oddz. I. Kraków, dnia 1 sierpnia 1940. I 2 No 788/40. Sąd grodzki w Krakowie na wniosek Zofii Tomaszewskiej zarządza postępowanie celem umorzenia dwóch bezimiennych dowodów zastawnych Akcyjnego Banku Hipotecznego. Oddział w Krakowie Nr. 40749 z dn. 10 lutego 1939 i Nr. 42540 z dnia 20 kwietnia 1939 i wywya posiadaczy niniejszych dowodów, aby zgłosili swe prawa w ciągu sześciu miesięcy od daty ogłoszenia tego wezwania. W przeciwnym razie uznają Sąd wymienione dowody zastawne za umorzone. 36210

WPISY

Urząd zotw. PRYWATNE KURSY HANDLOWE
Dypl. Prof. Nycza
22. rok istnienia — 32 maszyn — Podręczniki wypożycza się. — Księgowość przebitkowa

Sklep spożywczy

w pełnym ruchu z przydziałami i towarami, w dobrym punkcie miasta do odstąpienia. Windomość: pl. Gróble 3, mieszkanie 1, — godz. 14—16. 36222

Poszukuję tokarki rewelwerowej nowej albo używanej z głowicą, 6 do 8 operacji; — prześwietl średnicy 25 do 35 mm. Oferty: Goniec Krakowski — Kraków „Nr 32684”. 32682

Ważne Zawiadomienie!

Buciki męskie

skórzane z cholewkami (drewniane zelówki) — dla miast — gmia — fabryk — dworów — kopalni — i innych przedsiębiorstw oraz instytucyj — dostarcza hurtownie — 25 złotych para — bez Bezugscheinów

Fabryka obuwia F. Dyra Kraków, Kałwaryjska 34

Co grają w kinach?

»Córka Pocztmistrza«

z H. George i H. Krale w rolach tytułowych na ekranie „WANDY”.

Początki seansów o godzinie: 3.30, 5.30 i 7.30. Numerowane bilety wstępu można nabyć godzinie przed seansem. Między tygodnikami, a głównym filmem, w czasie krótkiej przerwy, opowiadania mogą wejść na salę, tracąc jednak część seansu. W czasie trwania seansów wstęp na salę bezwzględnie niedopuszczalny. 3227E

Rolniku hasło Twoje to

SIEW

Z treści numeru 6-tego „Siewu”:
Rolnicy i Szwabci wyciskają ły do podniesienia produktów rolnych!
Sojusz Japonii, Włoch i Niemiec.
Nowe ceny ziemniaków dla Generalnego Gubernatorstwa.
Pamiętajcie o waszych zastawach.
Nowe dżwiry z całego świata.
Książki kobiece.
„Wzrost” Nowy sposób zarobkowania.
Cena prenumeraty miesięcznej tylko 1 złoty.
Zamówienia na prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy i agencje pocztowe. Pisząc do Redakcji skraj list Twój pod: KRAKÓW, Skrz. pocztowa 554

Roczny kurs uproszczonej stenografii niemiecko-polskiej MARCZEWSKIEGO (A. Hitlerplatz 9, telefon Nr. 101-14), obejmuje m. in. także (półroczny) język niemiecki od podstaw, z gramatyką, ortografią, konwersacją, korespondencją i maszynopismo i daje sumienne, gruntowne i wszechstronne przygotowanie do zawsze popłatnego zawodu. Znajomość języka niemieckiego ani matura przy przyjęciu nie wymagana. Wpisy teraz.

Wolne posady
POSZUKUJĘ pracownika samo-imego do koni, obecnego z waszykami i pracami rolnymi na wieś pod Krakowem. Wiadomość Kraków, Florjańska 39, m. 4. 35964

KUCHARZ leguminiarz posady Kraków, ul. Królowej Jadwigi 40. 36240
CHŁOPIEC z najlepszymi wykształceniem w zawodzie piekarskim lub cukierniczym. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków „Nr. 36233”. 36233

MESLE wszelkie KUPI-ny matychmiast. Hala Meblowa — Sklep Grodzka 59, Magazyn, Wiślna 4. 36288
GARDEROBE męska, białe, obrusie zakupuje STALE Chrześcijański Sklep. — Staro- wiślna 80. KU- PNO — sprzedaż. 36220

FILATELIŚCI UWAGA! Znaczniki pocztowe całego świata. — Specjalność polskie. Katalogi, albumy, przybory (również od sprzedawcom). — Polski Dom Filatelistyczny, Warszawa, Nowy Świat 44. 3269K

PIECE kaflowe przeno- śne, czyszcząco- ściowe i amery- kański piec ogrze- wający kilka po- koi, sprzedam — oraz wykonuje roboty kaflar- skie. Majster ka- flarski, św. Jana 13/III. 36032

MASZYNY DO LICZENIA, PISANIA najkorzystniej Siskad Maszyn Biurowych: Kra- ków, Podwale 7. 36111
DWA UBRANIA nowe, marynar- ka, spod futra- ny, BIBROLE, kostium narciar- ski granatowy — sprzedam. Fałta 12/27. 36091

PRZEPIEKNI polozona nowa wille, budynek gospodarczy — 2 morgi ogrodu — obok leżący Swo- szowiec autostra- da, kolej, auto- busem 15 minut do Krakowa — sprzedam lub za- mienie na dom w Krakowie. — Wiadomość: Kraków, Telef. 14515 od 2-4. 36266

INTELIĞENTNA subtelna — po- zna człowieka — odpowiedzialnego, cel — matry- monialny. — Go- niec Krakowski „Nr. 36248”. 36248

Lokale
POKÓJ umeblowany du- ży, 2-3 osobowy: Zyblikiewicza 5, m. 74. 36228
TRZY pokoje, kuchnia, komfort, do wy- najęcia. Zgłosze- nia: Goniec Kra- kowski, Kraków „Nr. 36218”. 36218

NIEMIECKIEGO ROSYJSKIEGO ANGIELSKIEGO udziela pedagog, Długa 5 m. 6. 36290
NIEMIECKIE podania, tłumaczenia, fachowo załatwiam Sta- rowiślna 21/8. 36265

STROPY ACKERMANN i Kleina, pustaki, klin- kery, wszelkie rodzaje cegły, wagonowo szybko dostarcza
„UNIVERSAL” UL. STAROWIŚLNA 28. Tel. 129-37. 3191K

KUCHARZ na pierwszorzęd- nemi referencja- mi potrzebny od 1 grudnia 1940 r. Majątek Bzdowa, — poczta Książ Wielki — Książ Wielki — Książ Wielki — Książ Wielki — Książ Wielki. 3249K

Kupno
PATEFON walizowy z ply- tami kupię okazy- jnie, Mikolaj- ska 6, I piętro (4). Proszę przy- nieść. 35925
SAMOCHODU 4-osob. poszukuje. Zgłoszenia: Goniec Krakowski Kraków „Nr. 35974”. 35974

KUPIE ziemniaki, Sta- rowiślna 21/8. 35268
KUPIE pas parczany 280 mm szeroki, 18 metrów drugi — w dobrą stronę — do sprzedania. Zgłoszenia: Kra- ków, — Skrytka pocztowa 542. 36269

FUTRO perskie damskie do sprzedania. Wiadomość: Kraków Podgórze, Traugutta 7, m. 2. 36208
SPRZEDAM jadalmie, salonik Biedermayer, lu- stro, zegar seleni- ny: Słowackiego 9/5. Godziny 15-18. 35690

SINGERA maszyna do szycia, pierściono- wa, 160kwa. — Michałowskię 15/16. 36042
LEICA II model okaz- jnie do sprzeda- nia dla amatora. Oglądać można od godz. 6-7, ul. Garncarska, Boezna 12, dozor- ca. 36220

SZAFF. HAUSEN srebrny do sprze- dania. Zgłosze- nia: Goniec Kra- kowski, Kraków „Nr. 36192”. 36192
KUCHENKI, PIECYKI, żelazka elektry- czne dostarcza ze składu Towar- stwo Elektryczne Sokolnicki i Wi- śniowski, Kra- ków, Dominikań- ska 3. 35871

PARCELE budowlane (Osie- dle) czterdziści złotych sążeń — sprzedaje „IN- FORMATOR”, — Kraków, Pijar- ska 19. 3260K

MLYNKI UNIWERSALNE udoskonalone po- leca hurtownie i detalnie Hal- ski, Kraków, Su- kiennice, 3066K

PACZKI pocztowe biskop- tów dla dzieci, chorych zł. 30.—, soryment ciast diabetycznych zł. 40.—, po otrzyma- niu połowy zadat- ku, wysła konsu- mentom: Sklep fabryczny Gur- gul, Jarosław. 3065K

SKLEP kolonialny w cen- trum miasta, do wydzierżawienia. Zgłoszenia pisem- ne: Goniec Kra- kowski, Kraków „Nr. 36217”. 36217

DO WARSZAWY Radomia i z po- wrotem przeżył zbiorowo przy- muje „Zjednocze- nie Szoferów Kra- kowskich”, Kra- ków, Zamenhofa 8. Telefon 216-57. 35865
ZAKOPANE Pensjonat muro- wany, pełnokom- fortowy, osma- stopokojowy, — pierwszorzędna dzielnica — war- tość przedwojen- na 150.000 — za- mienie na odpow- iedni obiekt w Krakowie. Wiad- domość: „INFOR- MATOR”, Kra- ków, Pijarska 19. 3257K

PRZEDSTAWI- CIELI we wszystkich miejscowościach poszukuje „Wu- Te-Cha” — Krze- szowiec, skrytka 6. — Artykuł po- szukiwany, bez- konkurencyjnie — tak, duża prowiz- ja. 36251

OKAZYJNIE KUPI kilka pieców że- laznych używa- nych firma E. WACHS i Ska, Kraków Lwowa- ska 2. 35686

SPRZEDAŻ
Każdy kupi ROWER Wielki wybór na najlepszych czę- ściach — ceny przystępne, skład ul. Dominikańska 3, m. 7, I piętro, Kraków. 35738

MASZYNY do szycia nowe i używane, igły, o- liwa itd. Rowery drogowe ba- lonowe damskie oraz wszelkie części do tychże stale na składzie. Kupujemy każdą ilość używanych maszyn do szycia. Zgłoszenia: Kra- ków, Zwie- rzyniecka 6. 3263K

BIURKA urzędnicza biu- rowa kupimy Hala Meblowa — Sklep Grodzka 59, magazyn — Wiślna 4. 36276

GARDEROBE męska wszelką — kupię, Starowiślna 21/8. 36264

PSA małego, rasowe- go kupię. Zgłosze- nia: Goniec Krakowski „Nr. 36232”. 36232

ROWER wolnobieg kupię zaraz. — Goniec Krak. Kraków „Nr. 36224”. 36224

WOZNIKA kawaler do pary komi potrzebny w ogrodnictwie Bromowie Wielkie, Sławowa 153. 36270

POSZUKUJĘ przedstawiciela fachowa, do-obre wprawa- dzonęgo w war- szkisty automobi- lowe, garaże itp., — mającego dobre umiejętności. Zgłosze- nia: Goniec Krakowski, Kraków „Nr. 36230”. 36230

„PURIOL” pasta do mycia rak, usuwa wszel- kie zabrudzenia, żądać wszędzie! 34882
LEKARZ poszukuje miej- scowości do osie- dlenia się. Wek- zanie odpowied- niej miejscowości wynagrodze. — Zgłoszenia: Go- niec Krakowski, Kraków — „Nr. 36234”. 36234
PRZYŚLEGŁY TŁUMACZ NIEMIECKIEGO Sławowska 3, pok. 49. 10-1 i 4-6. 35785
WRÓZBITA ŚWIATOWEJ SŁAWY poradzi najlepiej kabala tarokiem egipskim: Sidd- harta, Powiśle 12, I piętro. 36283
DR. MISTELSKI specjalista cho- rób kobiecych — Mikołajska 9. 36275
NOCLEGI łazienka, Stra- zewskiego 25/12, oficyna. 36152
NOCLEGI Wielopole 5/5. 35237
PRZEJEZDNYM pokój niekrepia- cy: Pierackiego 23, m. I. 35589
NOCLEGI: Szewska 7/7, II p. 36204
NOCLEGI przyjezdny — Kraków, Wielo- pola 24/4. 36252
POKÓJ umeblowany so- lidnemu — wy- najmie zaraz — Karpińska, Mo- gińska 15b. 36241
NOCLEGI czyste, łazienka, Wenecja 5/1. 36238
POKÓJ umeblowany do wynajęcia może być w utrzymaniu. Szlak 19/6, Lubomir- skich 45. 3267K

POSZUKIWANI przedstawiciele branży ceglano-nej, dobrze obe- znani z rynkiem zbytu, możliwie z językiem niemieckim. Dobry zarobek zapew- niony. Zgłosze- nia: Goniec Kra- kowski, Kraków „Nr. 36250”. 36250

WÓZKI dziecięce mar- ki „BAJER” i „KONKON” — o- bniach fabrycz- nych — Stefan Iglicki Kraków, Sławowska 10. 3265K

KOŃ pięcioletni wa- łach, cały jasny bułan, rasy wschodnio pra- skiej, ciężki. Klacz gniada 5 lat, wierzchowa, rasowa, ujeżdżo- na do sprzeda- nia. Blizsza wi- domość, majątek Borsucowa, pocz- ta Gręboszów. 3274K

ZARODOWA OBORA rasy niemieckiej — czarno-krasiej — Iweryscy, poczta i st. kol. Sędzi- szów k. Ropczy- ce sprzedam — kilka jałówek cielnych. 3275K

MATERIAŁY BUDOWLANE filizy, posadzki, kafle, pury ka- mienikowe — be- tonowe, gips, — trzcinie, pape itp. — Biuro Dostaw Materia- łów Budowlanych Stanisław 36247

WÓZKI dziecięce Kom- Kon, sportowe i głębokie, poleca Krischer — Kra- ków, Zwierzynie- cka 6. 3256K

PIECIE 29 zł., żeberka, poduszki, matery- jały elektryczne: Elektro- team, św. Toma- sza 8. 35446

KREDA KOSMETYCZNA (Calc. carb.), talk kosmetyczny i techniczny, oraz inne surowce i chemikalia do- starcza hurtow- nie i detalnie: Sa- rowce dla Prze- mystu „TE-HA” — Kraków, ul. św. Tomasz 22, telefon 172-77. 34438

WÓZKI dziecięce Kom- Kon, sportowe i głębokie, poleca Krischer — Kra- ków, Zwierzynie- cka 6. 3256K

WÓZKI dziecięce Kom- Kon, sportowe i głębokie, poleca Krischer — Kra- ków, Zwierzynie- cka 6. 3256K

30 TYSIĘCY potrzebuje do przedsiębiorstwa techniczne — prze- mysłowe. Rze- telne zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków „Nr. 36212”. 36212
NAJTAŃSZA wypożyczalnia książek, Podgó- rze, Limanowskie- go 1 — poleca księżki w dużym wyborze. Daży- dział dla młodzie- ży. 36225
UNIEWAŻ- NIAM zagubiona kono- sia na sprzedaż napojów alkoho- lowych. wysta- wiona na nazwi- sko Mieczysław Piro, Wieliczka, Narutowicza 39. Łaskawego ma- laczce proszę o zwrot za wyma- grozdzeniem. 36244

POSZUKUJĘ sie przedstawiciela fachowa, do-obre wprawa- dzonęgo w war- szkisty automobi- lowe, garaże itp., — mającego dobre umiejętności. Zgłosze- nia: Goniec Krakowski, Kraków „Nr. 36279”. 36279

KUPIE beczki duże do- bowe: Sklep spo- żywczy, Juliusza Lea 12 a. 36223

KAMIEŃ wielki, centrum Krakowa, kupi- my matychmiast. Zgłoszenia: Go- niec Krak., Kra- ków „Nr. 3258K”. 3258K

POPIELICE ciemne okazuj- nie sprzedam. Sta- rowiślna 21/8. 36266

JESIONKE ubranie czarne: sprzedam Staro- wiślna 21/8. 36267

POPIELICE ciemne okazuj- nie sprzedam. Sta- rowiślna 21/8. 36266

WÓZKI dziecięce Kom- Kon, sportowe i głębokie, poleca Krischer — Kra- ków, Zwierzynie- cka 6. 3256K

WÓZKI dziecięce Kom- Kon, sportowe i głębokie, poleca Krischer — Kra- ków, Zwierzynie- cka 6. 3256K

WÓZKI dziecięce Kom- Kon, sportowe i głębokie, poleca Krischer — Kra- ków, Zwierzynie- cka 6. 3256K

WÓZKI dziecięce Kom- Kon, sportowe i głębokie, poleca Krischer — Kra- ków, Zwierzynie- cka 6. 3256K

4 MORGI łąki, część — o- wentualnie na o- grodnictwo do wydzierżawienia Informacje: — Kraków, Kościel- na 5. 35790

POSZUKUJĘ sie przedstawiciela fachowa, do-obre wprawa- dzonęgo w war- szkisty automobi- lowe, garaże itp., — mającego dobre umiejętności. Zgłosze- nia: Goniec Krakowski, Kraków „Nr. 36279”. 36279

KUPIE beczki duże do- bowe: Sklep spo- żywczy, Juliusza Lea 12 a. 36223

KAMIEŃ wielki, centrum Krakowa, kupi- my matychmiast. Zgłoszenia: Go- niec Krak., Kra- ków „Nr. 3258K”. 3258K

POPIELICE ciemne okazuj- nie sprzedam. Sta- rowiślna 21/8. 36266

JESIONKE ubranie czarne: sprzedam Staro- wiślna 21/8. 36267

POPIELICE ciemne okazuj- nie sprzedam. Sta- rowiślna 21/8. 36266

WÓZKI dziecięce Kom- Kon, sportowe i głębokie, poleca Krischer — Kra- ków, Zwierzynie- cka 6. 3256K

WÓZKI dziecięce Kom- Kon, sportowe i głębokie, poleca Krischer — Kra- ków, Zwierzynie- cka 6. 3256K

WÓZKI dziecięce Kom- Kon, sportowe i głębokie, poleca Krischer — Kra- ków, Zwierzynie- cka 6. 3256K

WÓZKI dziecięce Kom- Kon, sportowe i głębokie, poleca Krischer — Kra- ków, Zwierzynie- cka 6. 3256K

4 MORGI łąki, część — o- wentualnie na o- grodnictwo do wydzierżawienia Informacje: — Kraków, Kościel- na 5. 35790

POSZUKUJĘ sie przedstawiciela fachowa, do-obre wprawa- dzonęgo w war- szkisty automobi- lowe, garaże itp., — mającego dobre umiejętności. Zgłosze- nia: Goniec Krakowski, Kraków „Nr. 36279”. 36279

KUPIE beczki duże do- bowe: Sklep spo- żywczy, Juliusza Lea 12 a. 36223

KAMIEŃ wielki, centrum Krakowa, kupi- my matychmiast. Zgłoszenia: Go- niec Krak., Kra- ków „Nr. 3258K”. 3258K

POPIELICE ciemne okazuj- nie sprzedam. Sta- rowiślna 21/8. 36266

JESIONKE ubranie czarne: sprzedam Staro- wiślna 21/8. 36267

POPIELICE ciemne okazuj- nie sprzedam. Sta- rowiślna 21/8. 36266

WÓZKI dziecięce Kom- Kon, sportowe i głębokie, poleca Krischer — Kra- ków, Zwierzynie- cka 6. 3256K

WÓZKI dziecięce Kom- Kon, sportowe i głębokie, poleca Krischer — Kra- ków, Zwierzynie- cka 6. 3256K

WÓZKI dziecięce Kom- Kon, sportowe i głębokie, poleca Krischer — Kra- ków, Zwierzynie- cka 6. 3256K

WÓZKI dziecięce Kom- Kon, sportowe i głębokie, poleca Krischer — Kra- ków, Zwierzynie- cka 6. 3256K

4 MORGI łąki, część — o- wentualnie na o- grodnictwo do wydzierżawienia Informacje: — Kraków, Kościel- na 5. 35790

POSZUKUJĘ sie przedstawiciela fachowa, do-obre wprawa- dzonęgo w war- szkisty automobi- lowe, garaże itp., — mającego dobre umiejętności. Zgłosze- nia: Goniec Krakowski, Kraków „Nr. 36279”. 36279

KUPIE beczki duże do- bowe: Sklep spo- żywczy, Juliusza Lea 12 a. 36223

KAMIEŃ wielki, centrum Krakowa, kupi- my matychmiast. Zgłoszenia: Go- niec Krak., Kra- ków „Nr. 3258K”. 3258K

POPIELICE ciemne okazuj- nie sprzedam. Sta- rowiślna 21/8. 36266

JESIONKE ubranie czarne: sprzedam Staro- wiślna 21/8. 36267

POPIELICE ciemne okazuj- nie sprzedam. Sta- rowiślna 21/8. 36266

WÓZKI dziecięce Kom- Kon, sportowe i głębokie, poleca Krischer — Kra- ków, Zwierzynie- cka 6. 3256K

WÓZKI dziecięce Kom- Kon, sportowe i głębokie, poleca Krischer — Kra- ków, Zwierzynie- cka 6. 3256K

WÓZKI dziecięce Kom- Kon, sportowe i głębokie, poleca Krischer — Kra- ków, Zwierzynie- cka 6. 3256K

WÓZKI dziecięce Kom- Kon, sportowe i głębokie, poleca Krischer — Kra- ków, Zwierzynie- cka 6. 3256K

4 MORGI łąki, część — o- wentualnie na o- grodnictwo do wydzierżawienia Informacje: — Kraków, Kościel- na 5. 35790

POSZUKUJĘ sie przedstawiciela fachowa, do-obre wprawa- dzonęgo w war- szkisty automobi- lowe, garaże itp., — mającego dobre umiejętności. Zgłosze- nia: Goniec Krakowski, Kraków „Nr. 36279”. 36279

KUPIE beczki duże do- bowe: Sklep spo- żywczy, Juliusza Lea 12 a. 36223

KAMIEŃ wielki, centrum Krakowa, kupi- my matychmiast. Zgłoszenia: Go- niec Krak., Kra- ków „Nr. 3258K”. 3258K

POPIELICE ciemne okazuj- nie sprzedam. Sta- rowiślna 21/8. 36266

JESIONKE ubranie czarne: sprzedam Staro- wiślna 21/8. 36267

POPIELICE ciemne okazuj- nie sprzedam. Sta- rowiślna 21/8. 36266

WÓZKI dziecięce Kom- Kon, sportowe i głębokie, poleca Krischer — Kra- ków, Zwierzynie- cka 6. 3256K

WÓZKI dziecięce Kom- Kon, sportowe i głębokie, poleca Krischer — Kra- ków, Zwierzynie- cka 6. 3256K

WÓZKI dziecięce Kom- Kon, sportowe i głębokie, poleca Krischer — Kra- ków, Zwierzynie- cka 6. 3256K

WÓZKI dziecięce Kom- Kon, sportowe i głębokie, poleca Krischer — Kra- ków, Zwierzynie- cka 6. 3256K

4 MORGI łąki, część — o- wentualnie na o- grodnictwo do wydzierżawienia Informacje: — Kraków, Kościel- na 5. 35790